ECCLESIASTICUS

THE FRAGMENTS

HITHERTO RECOVERED

OF THE HEBREW TEXT

IN FACSIMILE

FACSIMILES OF THE FRAGMENTS

HITHERTO RECOVERED OF

THE BOOK OF ECCLESIASTICUS

IN HEBREW

OXFORD
UNIVERSITY PRESS
LONDON: HENRY FROWDE

CAMBRIDGE
UNIVERSITY PRESS
LONDON: C. J. CLAY & SONS

M D CCCCI

OXFORD: HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

EXPLANATORY NOTE

The fragments of the Hebrew Ecclesiasticus have been edited as follows:—

MS. A.

(*a*) 8 pp. belonging to the Taylor-Schechter collection in the University Library, Cambridge, containing chapters iii, 6^b to vii, 29^a and xi, 34^b to xvi, 26^a, edited by Schechter and Taylor in 'The Wisdom of Ben Sira,' Cambridge, 1899.

(*b*) 4 pp. belonging to E. N. Adler, containing chapters vii, 29 to xii, 1 +, edited by him in the 'Jewish Quarterly Review' for April, 1900, pp. 466 *sqq.*

MS. B.

(*c*) 14 pp. belonging to the Taylor-Schechter collection, containing chapters xxx, 11 to xxxi, 11; xxxii, 1^b to xxxiii, 3; xxxv, 11 to xxxvi, 26; xxxvii, 27 to xxxviii, 27^b; xlix, 12^c to the end, edited with (*a*).

(*d*) 4 pp. in the British Museum, containing chapters xxxi, 12 to xxxi, 31; xxxvi, 24 to xxxvii, 26, edited by G. Margoliouth in the 'Jewish Quarterly Review' for October, 1899, pp. 1 *sqq.*

(*e*) 2 pp. (the first leaf found) belonging to Mrs. Lewis and Mrs. Gibson, containing chapters xxxix, 15^c to xl, 8, edited by Schechter in the 'Expositor' for July, 1896, pp. 1 *sqq.*, and afterwards with (*f*).

(*f*) 18 pp. in the Bodleian Library, Oxford, containing chapters xl, 9

to xlix, 11, edited together with (*e*) by Cowley and Neubauer in 'The Original Hebrew of a portion of Ecclesiasticus,' Oxford, 1897.

MS. C.

(*g*) 4 pp. belonging to the Taylor-Schechter collection, containing chapters iv, 23, 30, 31; v, 4–7^{c}, 9–13+; xxv, 8, 13, 17–24; xxvi, 1, 2^{a}, edited by Schechter in the 'Jewish Quarterly Review' for April, 1900, pp. 456 *sqq.*

(*h*) 2 pp. in the library of the Consistoire israélite (Paris), containing chapters vi, 18^{b}, 19, 28, 35; vii, 1, 4, 6^{ab}, 17, 20, 21, 23–25, edited by I. Lévi in the 'Revue des Études Juives' for Janvier—Mars, 1900, pp. 1 *sqq.*

(*i*) 2 pp. belonging to M. Gaster, containing chapters xviii, 31^{b} to xix, 3^{b}; xx, 5–7, 13; xxxvii, 19, 22, 24, 26, edited by him in the 'Jewish Quarterly Review' for July, 1900, pp. 688 *sqq.*

MS. D.

(*k*) 2 pp. in the library of the Consistoire israélite (Paris), containing chapters xxxvi, 29 to xxxviii, 1^{a}, edited with (*h*).

The chapters and verses are numbered in accordance with Swete's Greek text.

CONTENTS

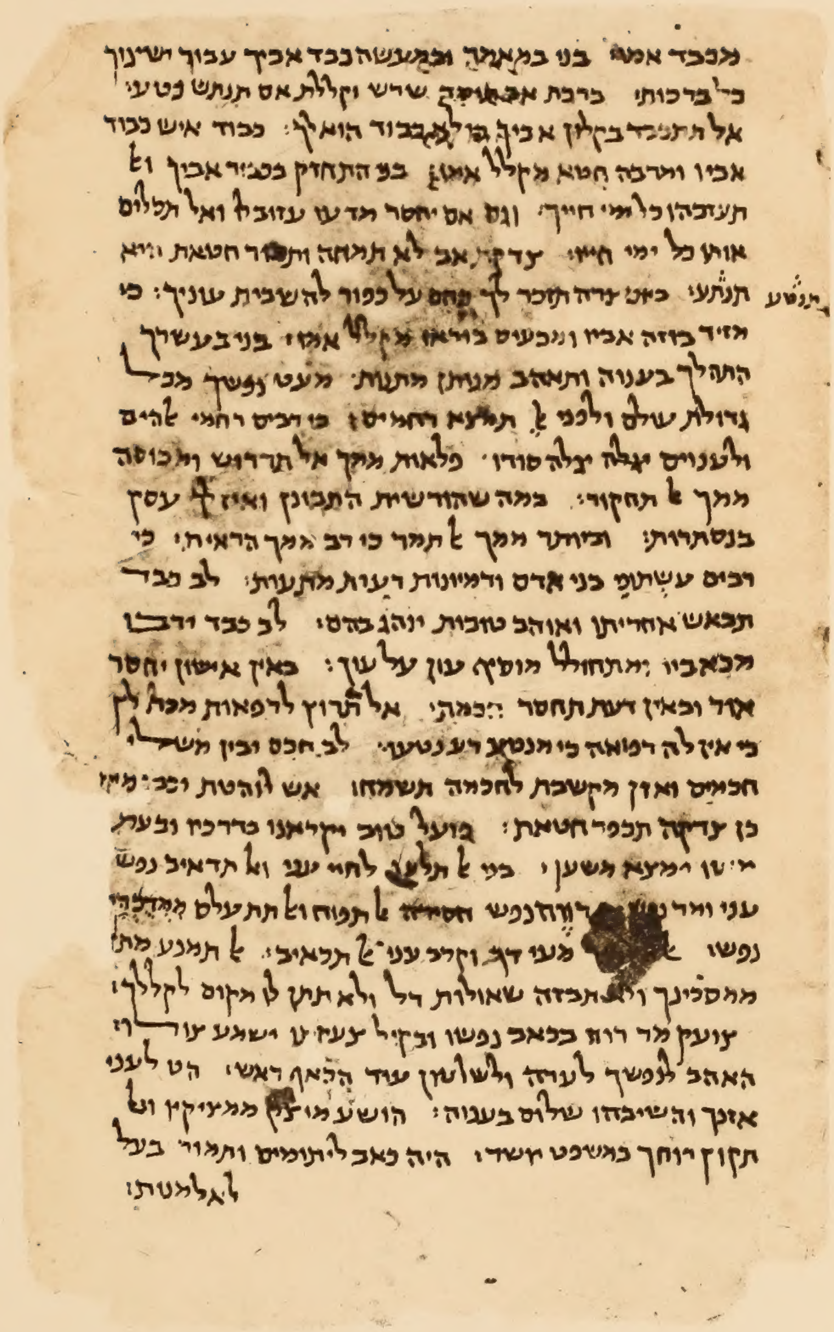
AND ORDER OF THE FRAGMENTS

MS. A:—

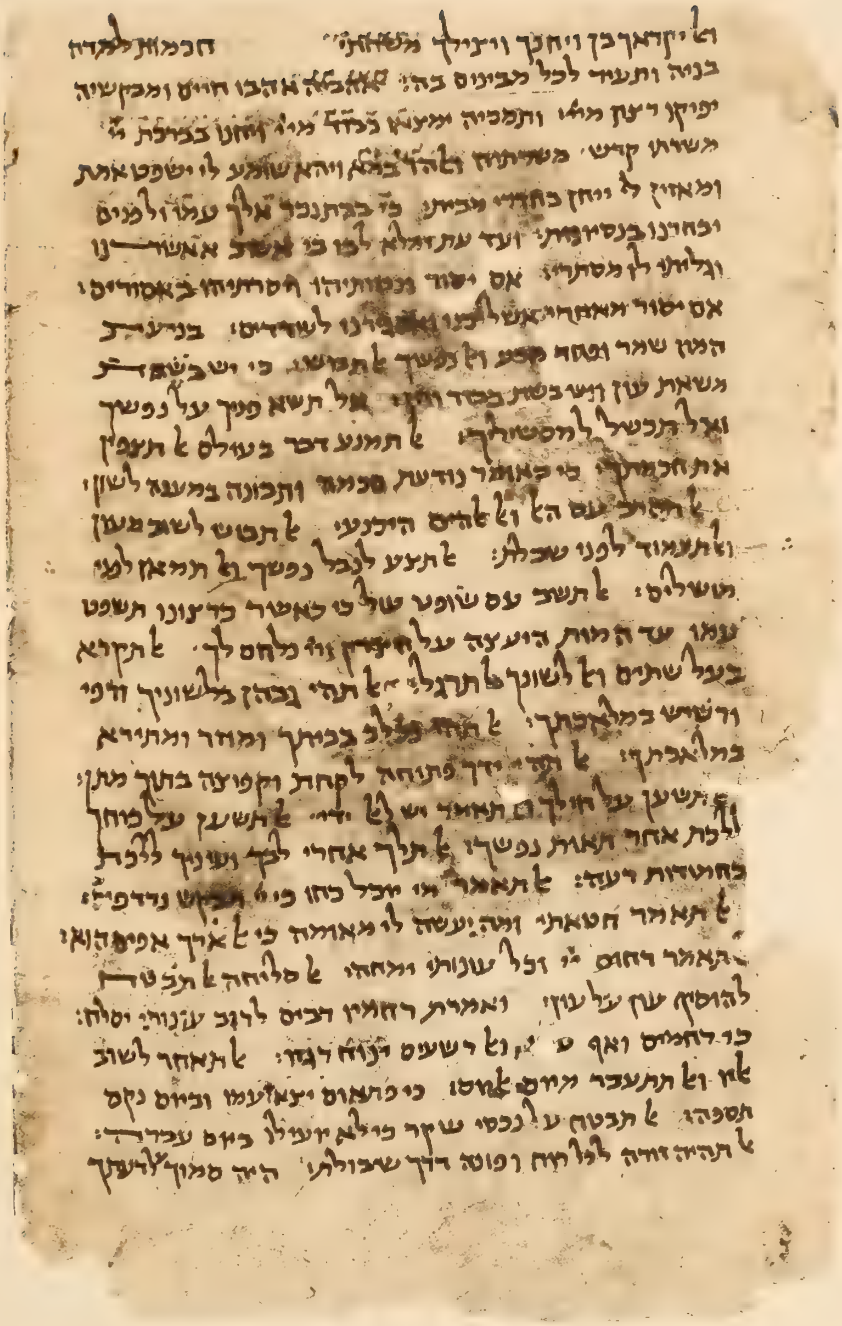
MS. B:—

MS. C:—

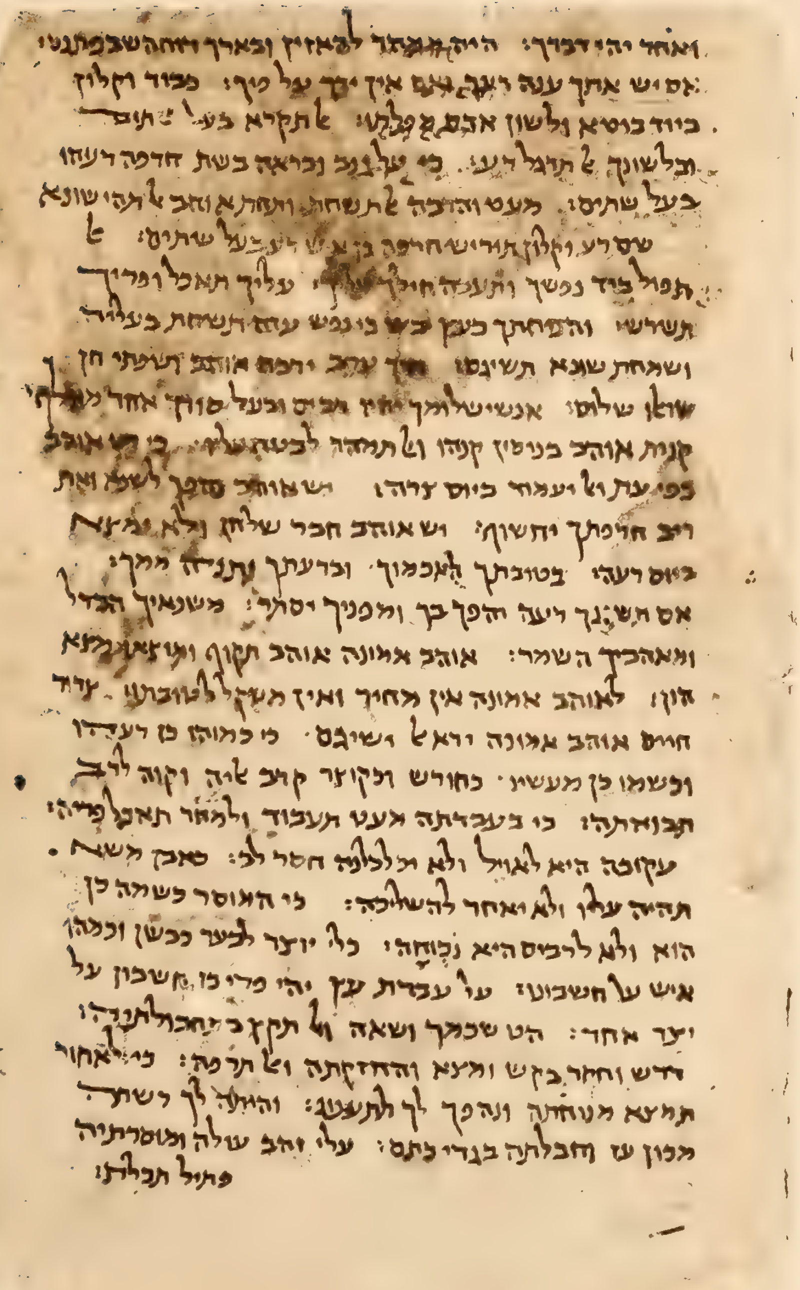
MS. D:—

מכבד אמו׃ בני במאמר ובמעשה כבד אביך עבור ישיגוך
כל ברכות׃ ברכת אב תיסד שרש וקללת אם תנתש נטע׃
אל תתכבד בקלון אביך כי לא כבוד הוא לך׃ כבוד איש כבוד
אביו ומרבה חטא מקלל אמו׃ בני התחזק בכבוד אביך ואל
תעזבהו כל ימי חייך׃ וגם אם יחסר מדעו עזוב לו ואל תכלים
אותו כל ימי חייו׃ צדקת אב לא תמחה ותמור חטאת היא
תנתע׃ ביום צרה תזכר לך כחם על כפור להשבית עוניך׃ כי תנטע
מזיד בוזה אביו ומכעיס בוראו מקלל אמו׃ בני בעשרך
התהלך בענוה ותאהב ממתן מתנות׃ מעט נפשך מכל
גדולות עולם ולפני אל תמצא רחמים׃ כי רבים רחמי אלהים
ולענוים יגלה סודו׃ פלאות ממך אל תדרוש ומכוסה
ממך אל תחקור׃ במה שהורשית התבונן ואין לך עסק
בנסתרות׃ וביותר ממך אל תמר כי רב ממך הראית׃ כי
רבים עשתוני בני אדם ודמיונות רעות מתעות׃ לב כבד
תבאש אחריתו ואוהב טובות ינהג בהם׃ לב כבד ירבו
מכאוביו ומתחולל מוסיף עון על עון׃ באין אישון יחסר
אור ובאין דעת תחסר חכמה׃ אל תרוץ לרפאות מכת לץ
כי אין לה רפואה כי מטע רע נטעו׃ לב חכם יבין משלי
חכמים ואזן מקשבת לחכמה תשמח׃ אש לוהטת יכבו מים
כן צדקה תכפר חטאת׃ פועל טוב יקראנו בדרכיו ובעת
מוטו ימצא משען׃ בני אל תלעג לחיי עני ואל תדאיב נפש
עני ומר נפש [illegible] ונפש חסירה אל תפוח ואל תתעלם ממדכדכי
נפשו׃ [illegible] מעני דך וקרב עני אל תלאיב׃ אל תמנע מתן
מסכינך ואל תבזה שאולות דל ולא תתן לו מקום לקללך׃
צועק מר רוח בכאב נפשו ובקול צעקתו ישמע צורו׃
האהב לנפשך לעדה ולשלטון עוד הכאף ראש׃ הט לעני
אזנך והשיבהו שלום בענוה׃ הושע מוצק ממציקיו ואל
תקוץ רוחך במשפט יושר׃ היה כאב ליתומים ותמור בעל
לאלמנותו׃

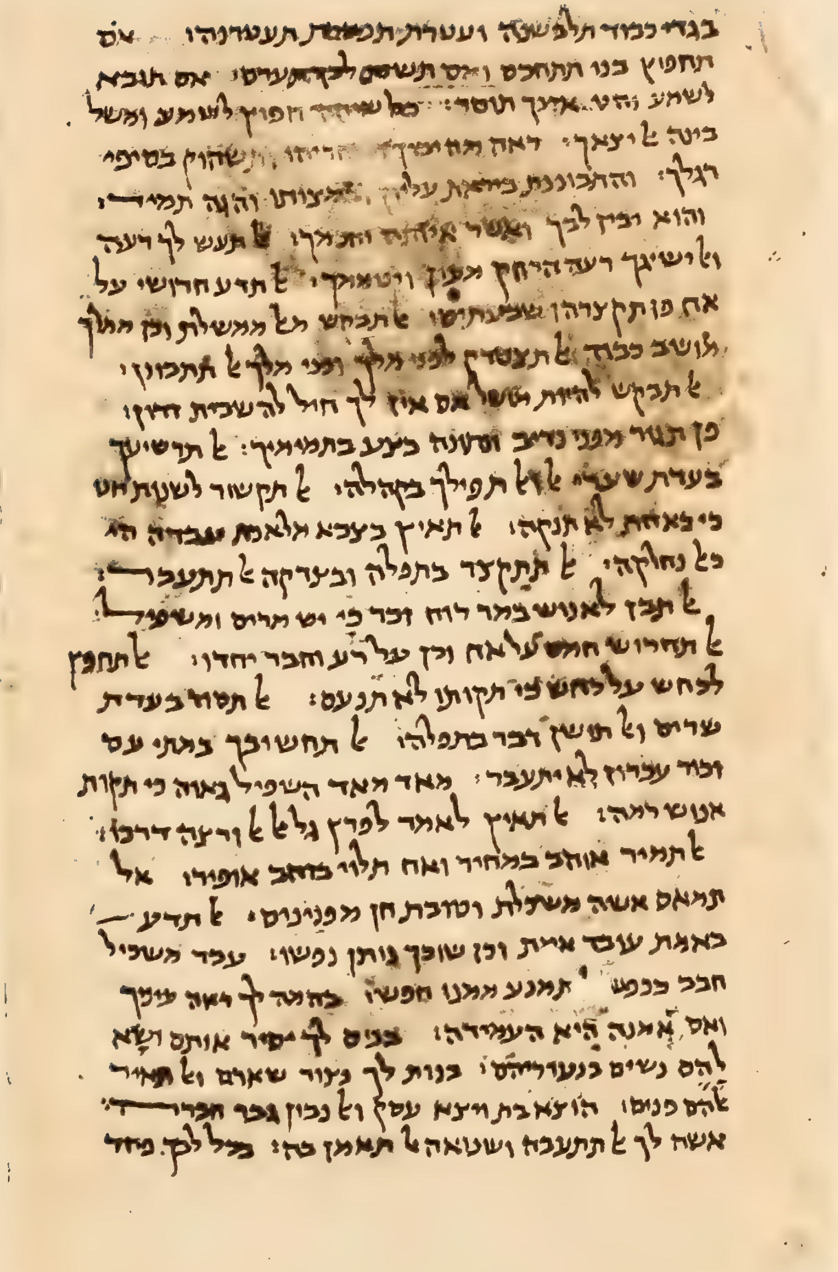
MS. A. Ecclus. iii, 6^{b}—iv, 10^{b}

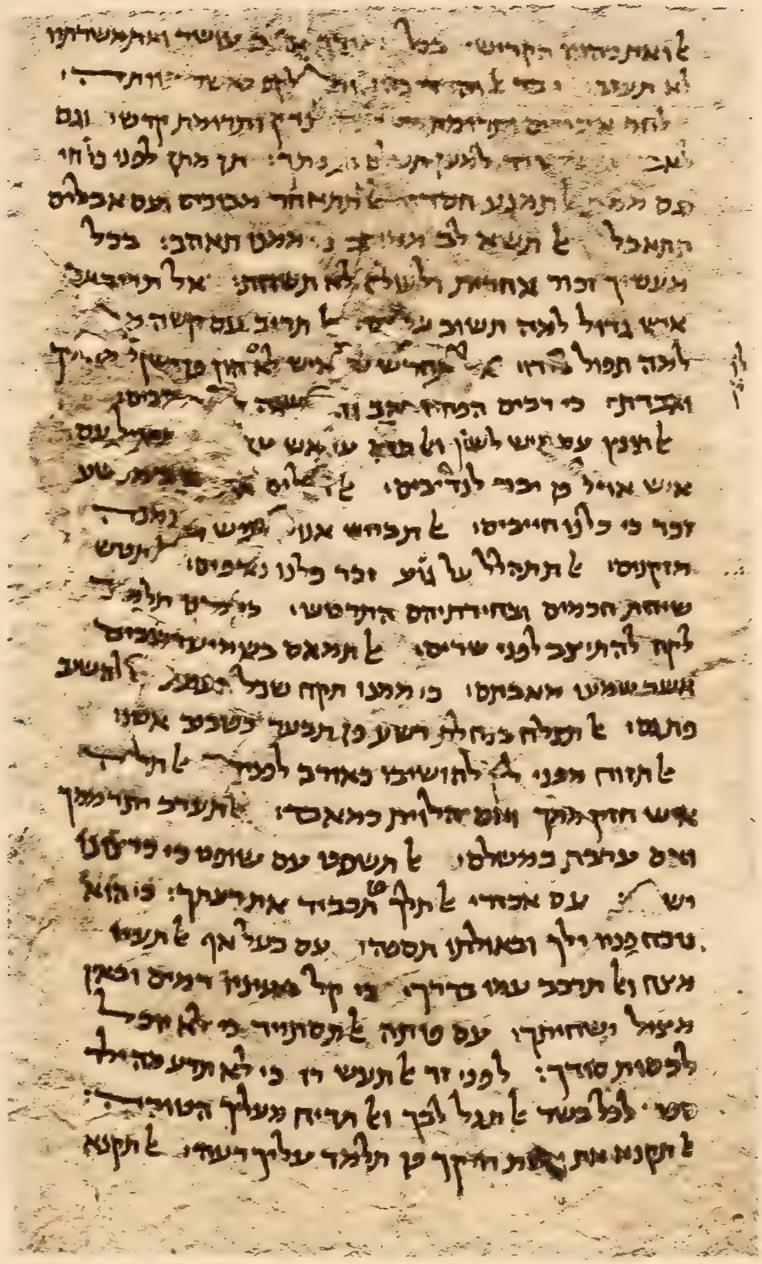
MS. A. Ecclus. iv, 10^c—v, 10^a

ואחד יהי דבריך: היה ממהר להאזין ובארך רוח השב פתגם׃
אם יש אתך ענה רעך ואם אין ידך על פיך׃ כבוד וקלון
ביד בוטא ולשון אדם מפלתו׃ אל תקרא בעל שתים
ובלשונך אל תרגל רע׃ כי על גנב נבראה בשת חרפה רעהו
בעל שתים׃ מעט והרבה אל תשחת ותחת אוהב אל תהי שונא
שם רע וקלון תוריש חרפה כן איש רע בעל שתים׃ אל
תפול ביד נפשך ותבעה חילך עליך׃ עליך תאכל ופריך
תשרש והניחתך כעץ יבש כי נפש עזה תשחת בעליה
ושמחת שונא תשיגם׃ חיך ערב ירבה אוהב ושפתי חן
שואלי שלום׃ אנשי שלומך יהיו רבים ובעל סודך אחד מאלף׃
קנית אוהב בניסיון קנהו ואל תמהר לבטח עליו׃ כי יש אוהב
כפי עת ואל יעמד ביום צרה׃ יש אוהב נהפך לשונא ואת
ריב חרפתך יחשוף׃ יש אוהב חבר שלחן ולא ימצא
ביום רעה׃ בטובתך הוא כמוך וברעתך יתנדה ממך׃
אם תשיגך רעה נהפך בך ומפניך יסתר׃ משונאיך הבדל
ומאהביך השמר׃ אוהב אמונה אוהב תקוף ומוצאו מצא
הון׃ לאוהב אמונה אין מחיר ואין משקל לטובתו׃ צרור
חיים אוהב אמונה ירא אל ישיגם׃ כי כמוהו כן רעהו
וכשמו כן מעשיו׃ כחורש וכקוצר קרב אליה וקוה לרב
תבואתה׃ כי בעבדתה מעט תעבוד ולמחר תאכל פריה׃
עקובה היא לאויל ולא יכלכלנה חסר לב׃ כאבן משא
תהיה עליו ולא יאחר להשליכה׃ כי המוסר כשמה כן
הוא ולא לרבים היא נכוחה׃ כלי יוצר לבער כבשן וכמהו
איש על חשבונו׃ על עבדת עץ יהי פרי כן חשבון על
יצר אחד׃ הט שכמך ושאה ואל תקץ בתחבולתיה׃
דרש וחקר בקש ומצא והחזקתה ואל תרפה׃ כי לאחור
תמצא מנוחתה ונהפך לך לתענוג׃ והיתה לך רשתה
מכון עז וחבלתה בגדי כתם׃ עלי זהב עלה ומוסרתיה
פתיל תכלת׃

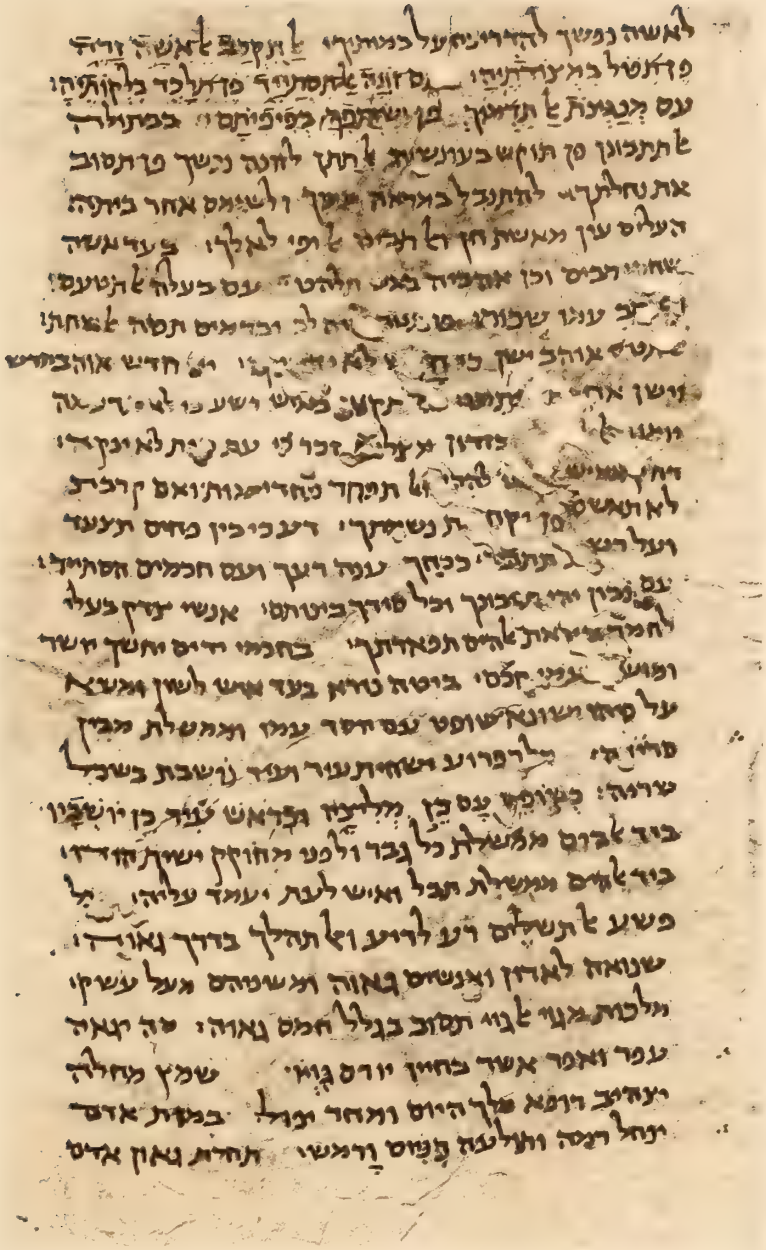
MS. A. Ecclus. v, 10b — vi, 30

MS. A. Ecclus. vi, 31—vii, 29[a]

MS. A. Ecclus. vii, 29[a]—ix, 2[a]

MS. A. Ecclus. ix, 2[a]—x, 12[a]

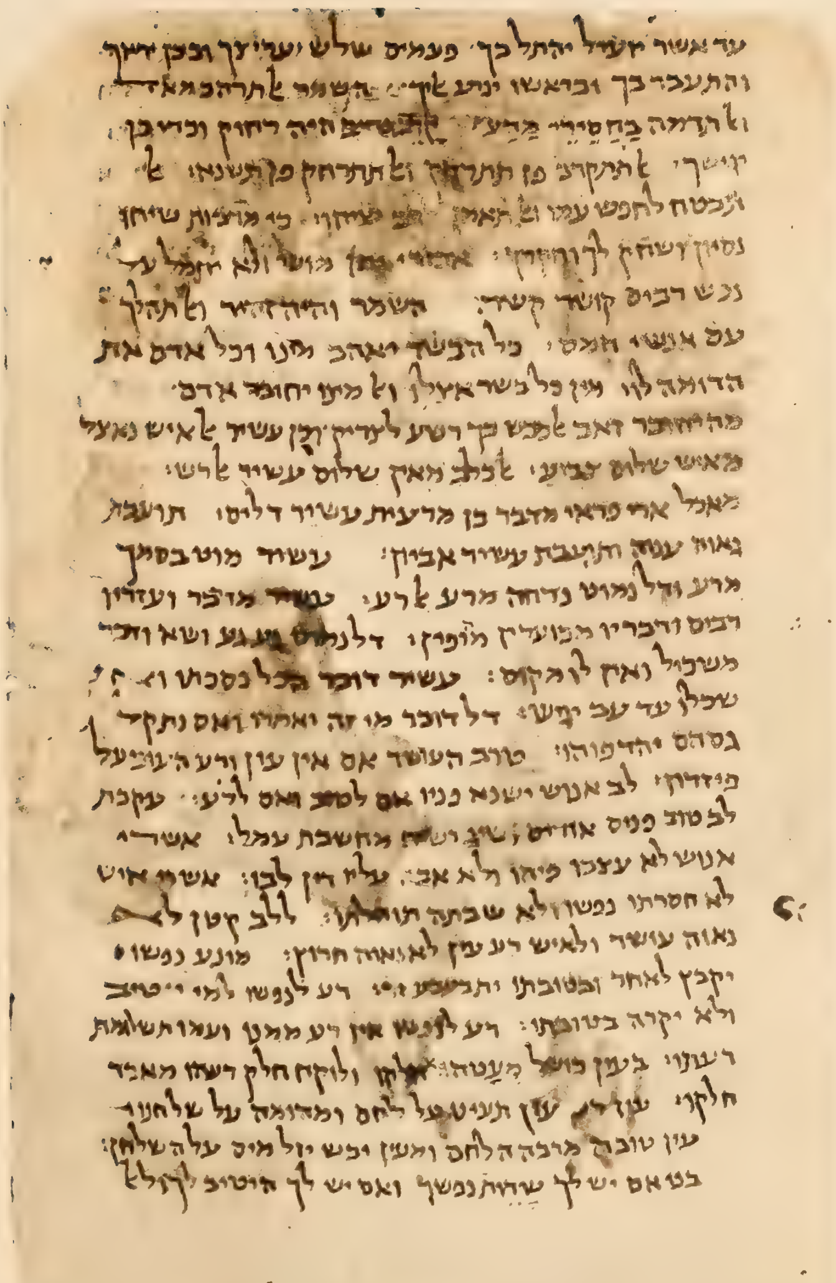
MS. A. Ecclus. x, 12ª—xi, 10

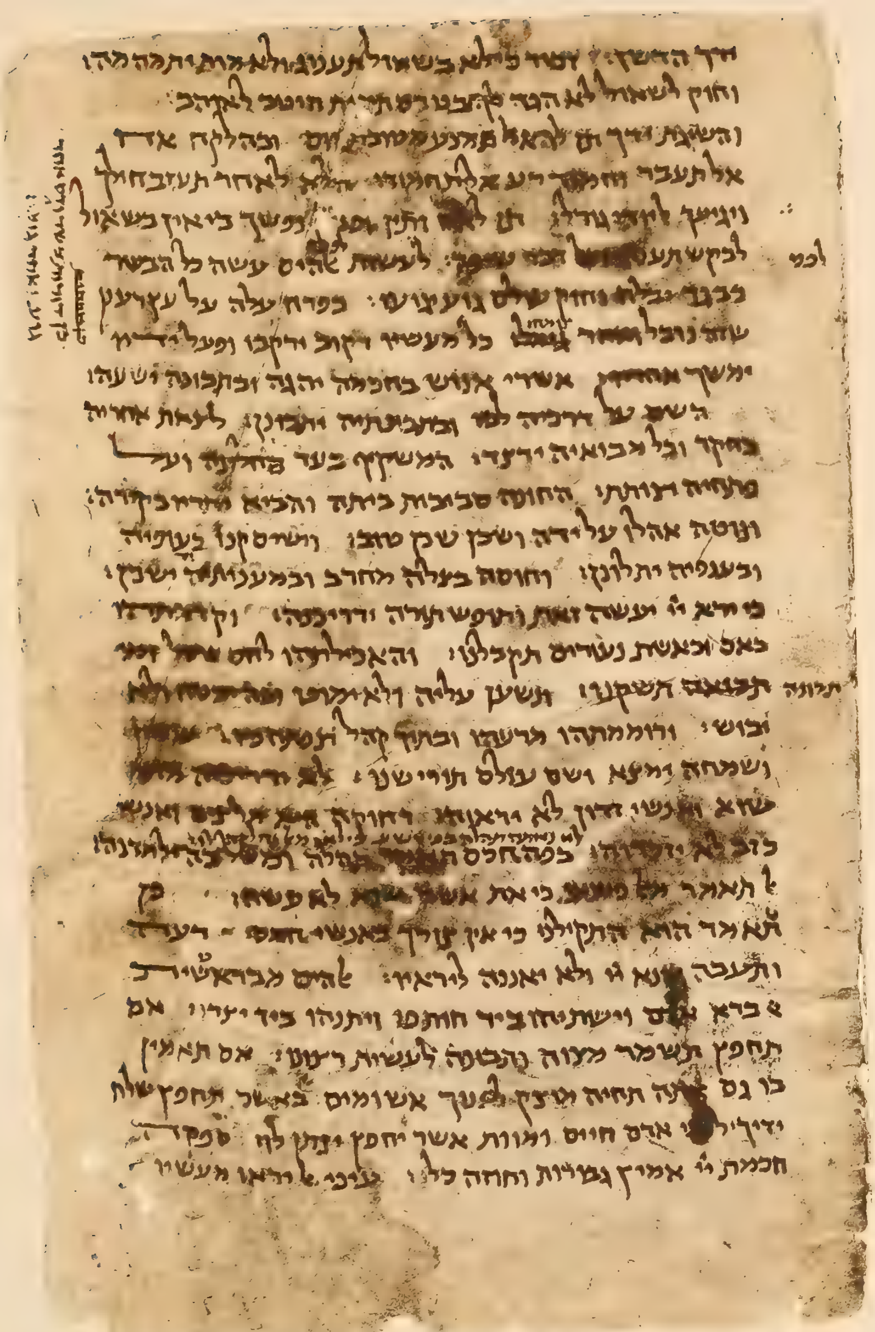
MS. A. Ecclus. xi, 11—xii, 1 +

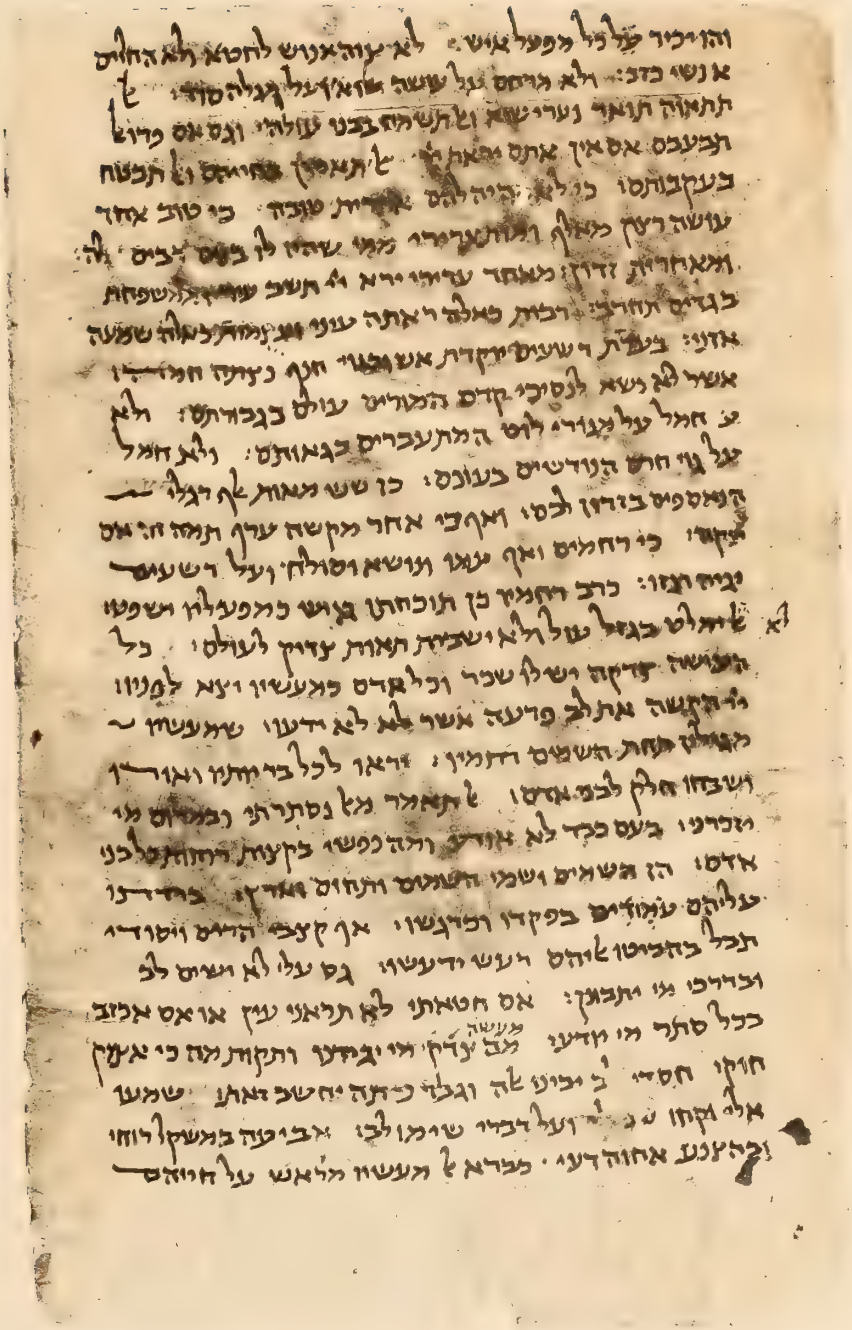
MS. A. Ecclus. xi, 34^{b}—xiii, 6^{b}

עד אשר יעשיר יהתל בך· פעמים שלש יעריצך ובכן יראך·
והתעבר בך ובראשו יניע אליך· השמר אל תרהב מאד
ואל תדמה בחסירי מדע· קרב נדיב היה רחוק וכדי כן
יגישך· אל תתקרב פן תתרחק ואל תתרחק פן תשנא· אל
תבטח לחפש עמו ואל תאמין לרב שיחו· כי מרבות שיחו
נסיון ושחק לך וחקרך· אכזרי ימשל מושל ולא יחמל על
נפש רבים קושר קשר· השמר והיה זהיר ואל תהלך
עם אנשי חמס· כל הבשר יאהב מינו וכל אדם את
הדומה לו· מין כל בשר אצלו ואל מינו יחובר אדם·
מה יחובר זאב אל כבש כך רשע לצדיק וכן עשיר אל איש נאצל
מאיש שלום צבוע אל כלב מאין שלום עשיר אל רש·
מאכל ארי פראי מדבר כן מרעית עשיר דלים· תועבת
גאוה ענוה ותועבת עשיר אביון: עשיר מוט נסמך
מרע ודל נמוט נדחה מרע אל רע· עשיר מדבר ועוזריו
רבים ודבריו מכוערין מופין· דל נמוט גע גע ישאו ודבר
משכיל ואין לו מקום: עשיר דובר הכל נסכתו ואת
שכלו עד עב יגיעו· דל דובר מי זה ואם נתקל
גם הם יהדפוהו· טוב העושר אם אין עון ורע העוני על
פי זדון· לב אנוש ישנא פניו אם לטוב ואם לרע· עקבת
לב טוב פנים אורים ושיג ושיח מחשבת עמל· אשרי
אנוש לא עצבו פיהו ולא אבה עליו דין לבו: אשרי איש
לא חסרתו נפשו ולא שבתה תוחלתו: ללב קטן לא
נאוה עושר ולאיש רע עין לא נאוה חרוץ: מונע נפשו
יקבץ לאחר ובטובתו יתבעבע זר· רע לנפשו למי ייטיב
ולא יקרה בטובתו: רע לנפשו אין רע ממנו ועמו תשלומת
רעתו· בעין כושל מעט הוא חלקו ולוקח חלק רעהו מאבד
חלקו· עין רע עין תעיט על לחם ומהומה על שלחנו·
עין טובה מרבה הלחם ומעין יבש יזל מים על השלחן:
בני אם יש לך שרת נפשך ואם יש לך היטיב לך ולאל

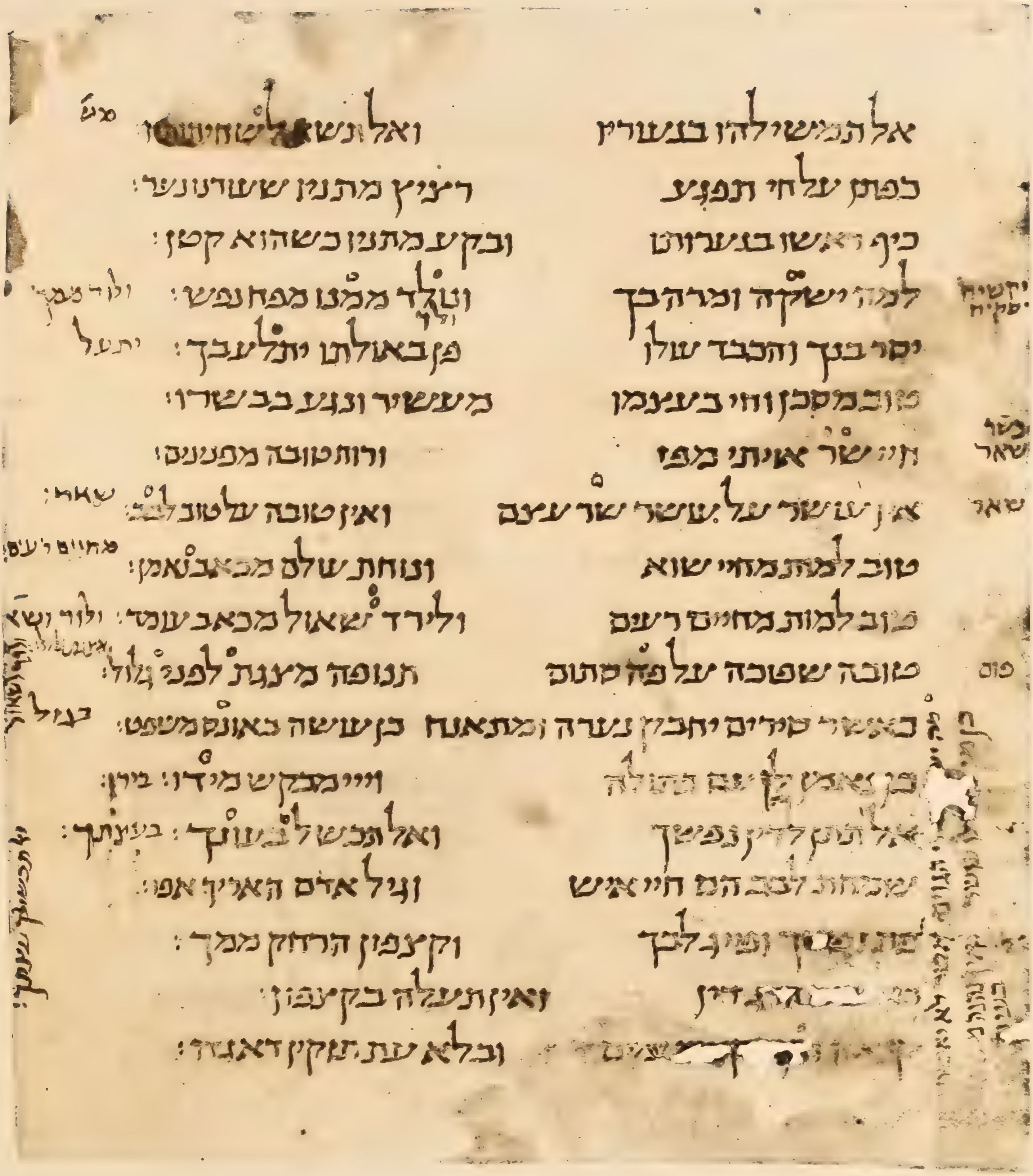
MS. A. Ecclus. xiii, 7b—xiv, 11b

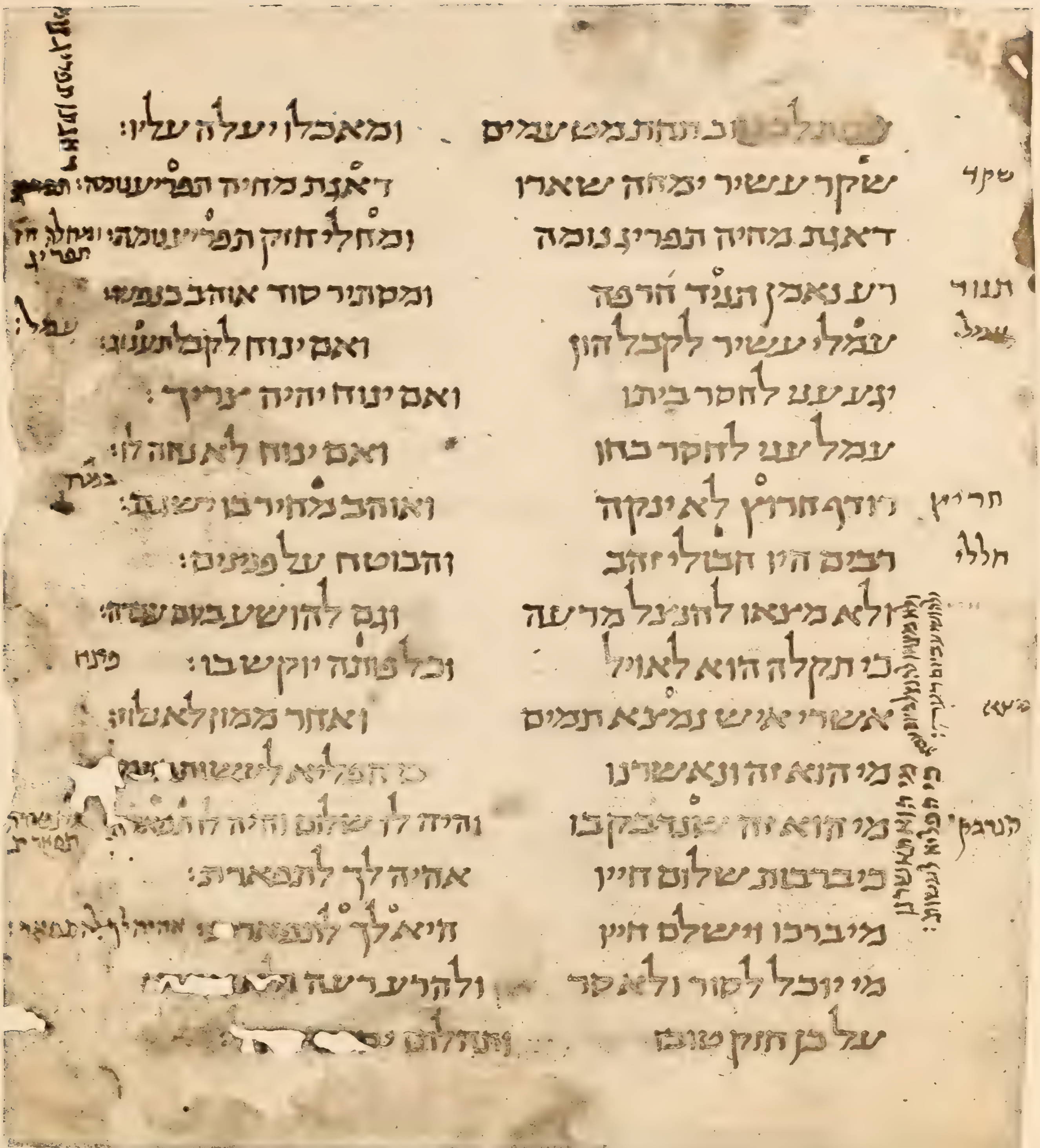
MS. A. Ecclus. xiv, 11[b]—xv, 19[a]

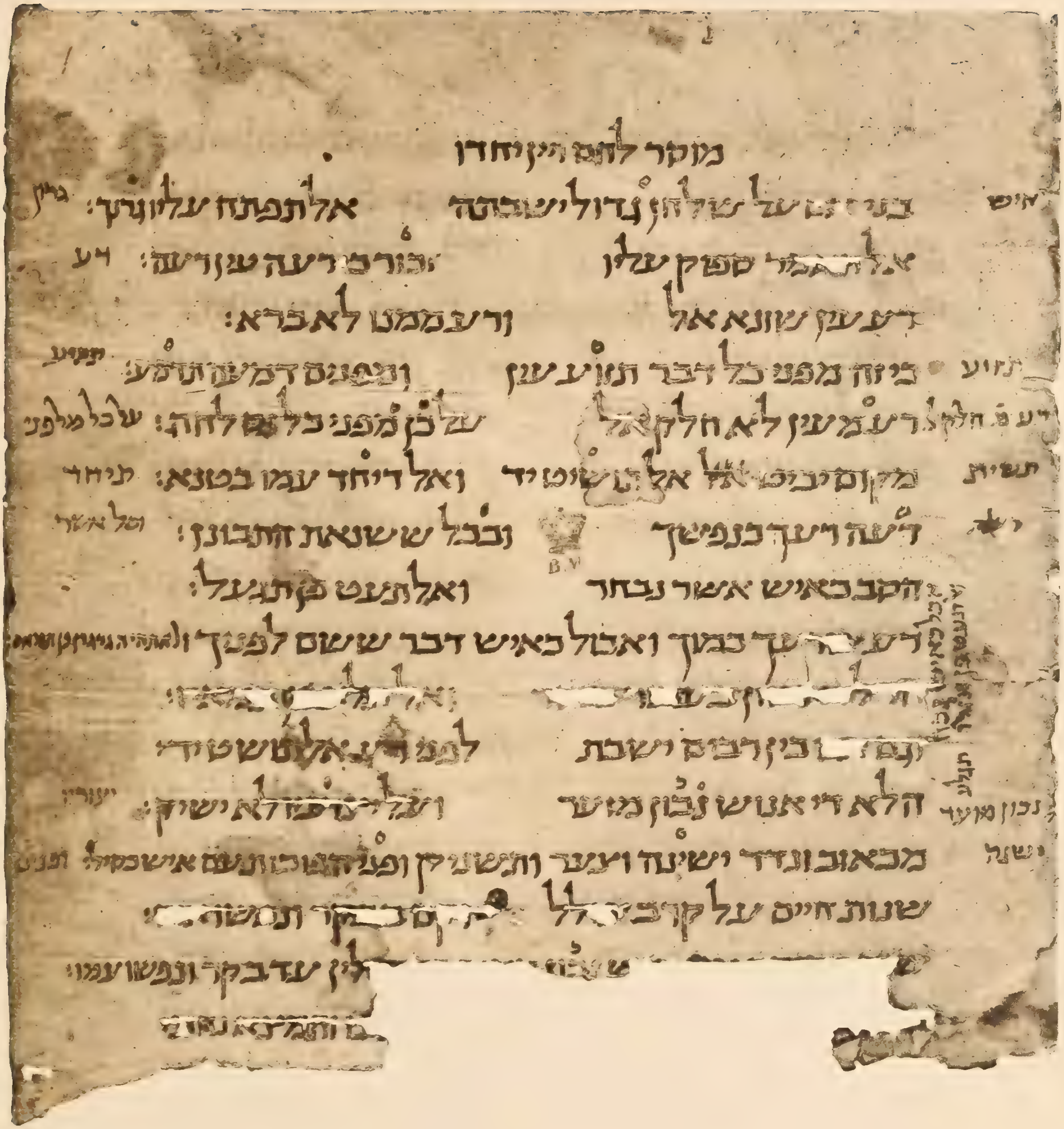
MS. A. Ecclus. xv, 19[b] — xvi, 26[a]

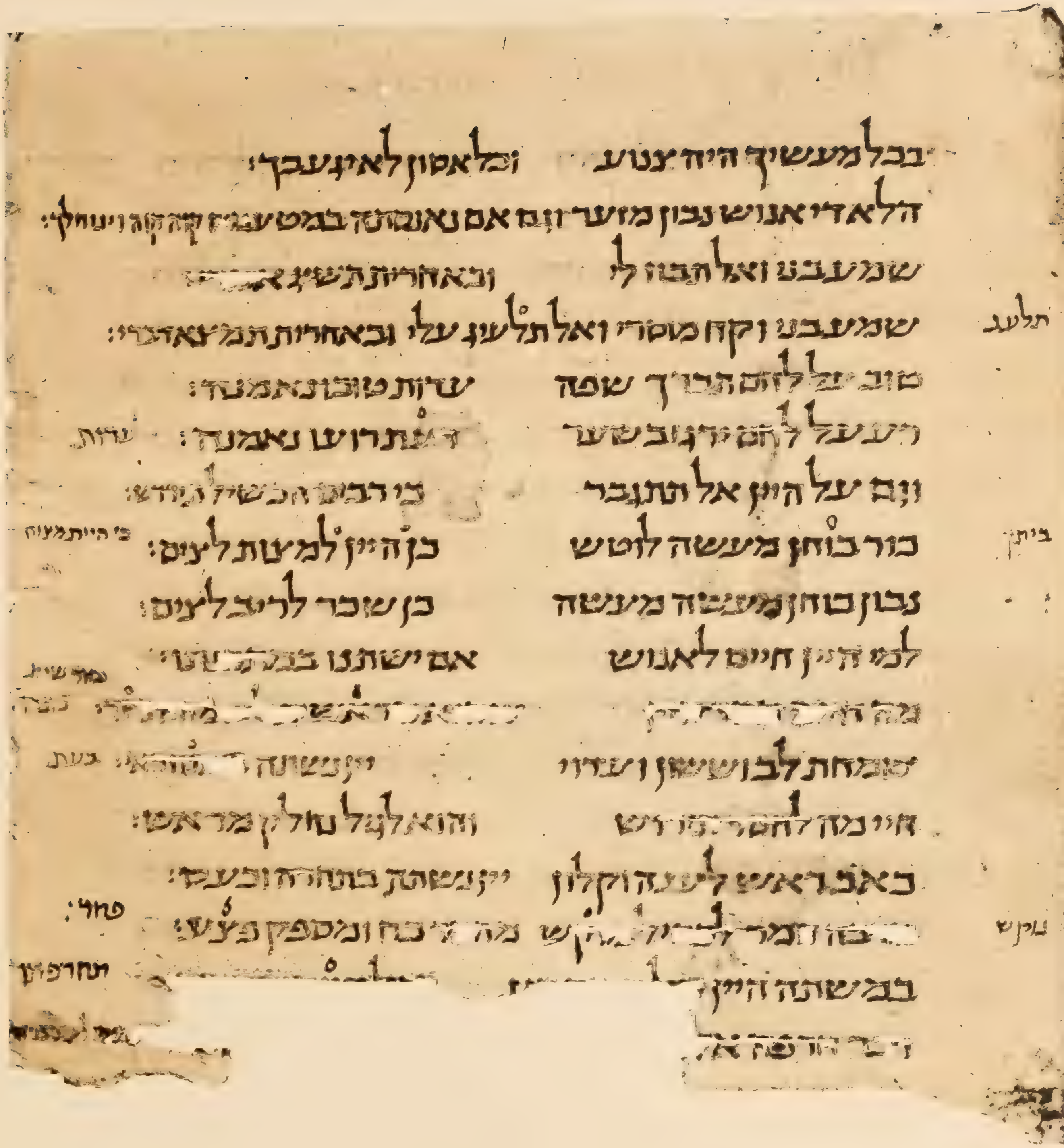
MS. B. Ecclus. xxx, 11 — xxx, 24[b]

MS. B. Ecclus. xxx, 24c — xxxi, 11

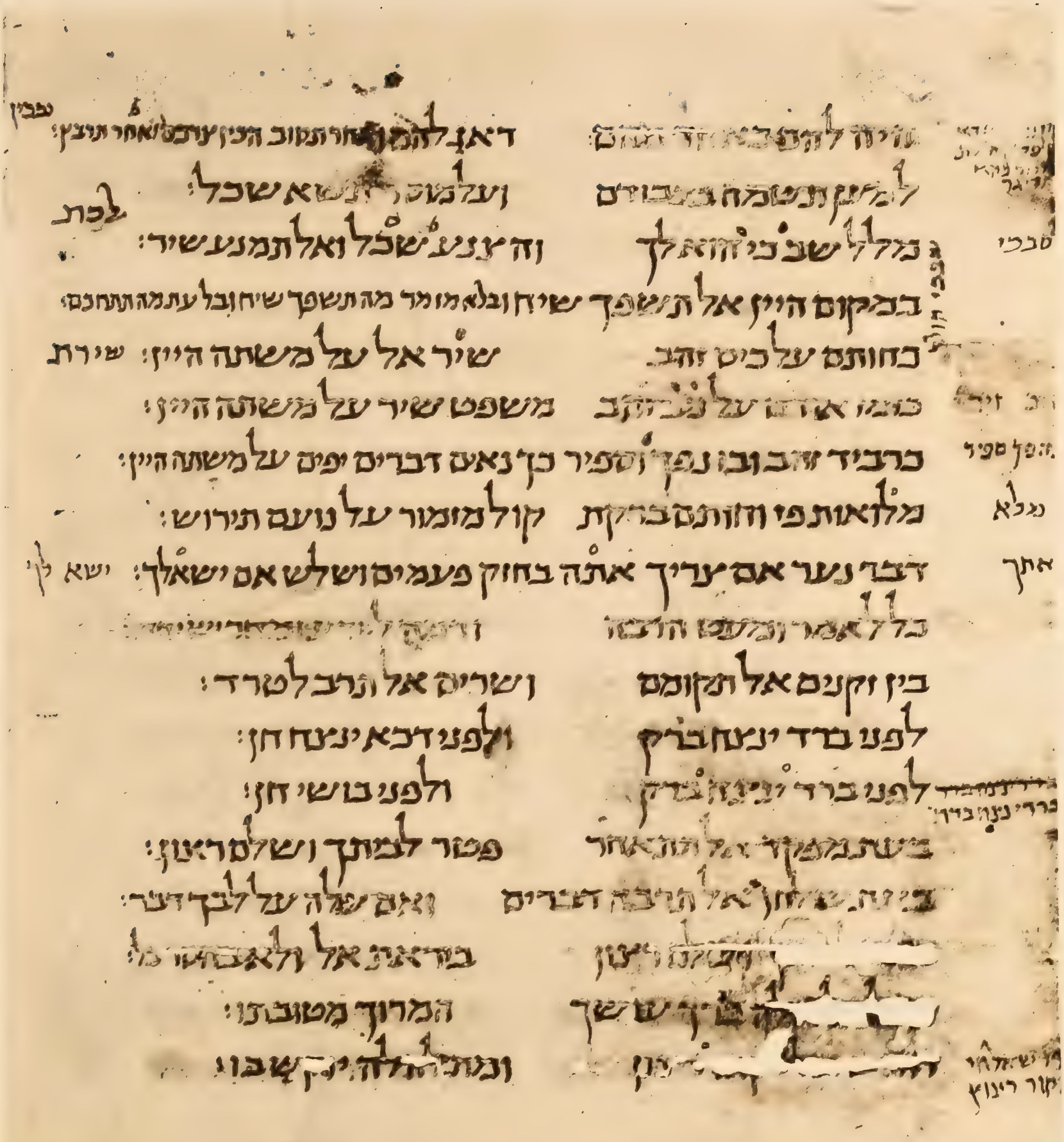

MS. B. Ecclus. xxxi, 12—xxxi, 21

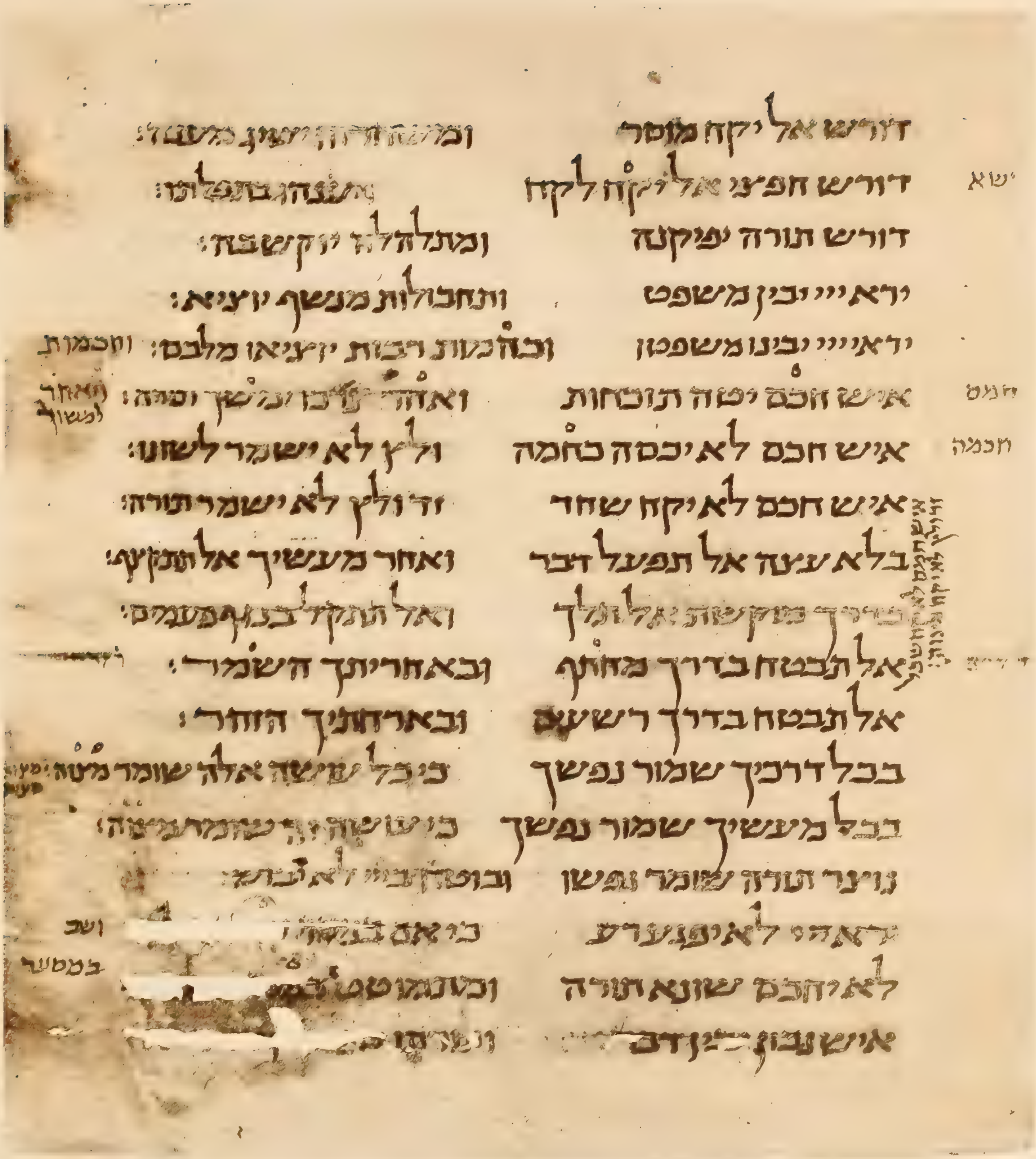

בכל מעשיך היה צנוע וכל אסון לא יגע בך׃
הלא די אנוש נבון מזער וגם אם נאנסת במטעמים [illegible]׃
שמעני בני ואל תבוז לי ובאחרית תשיג [illegible]
תלעג שמעני בני וקח מוסרי ואל תלעג עלי ובאחרית תמצא דברי׃
טוב על לחם תברך שפה עדות טובו נאמנה׃
רע על לחם ירגז בשער דעת רועו נאמנה׃ עדות
וגם על היין אל תתגבר כי רבים הכשיל תירוש׃
בית כור בוחן מעשה לוטש כן היין למצות לצים׃ כי היית מצוה
נבון בוחן מעשה מעשה כן שכר לריב לצים׃
למי היין חיים לאנוש אם ישתנו [illegible]׃ מה שית
מה [illegible] [illegible]
שמחת לב וששון ועדוי יין נשתה [illegible]׃ בעת
חיים מה לחסר [illegible] והוא לגיל נוצר מראש׃
כאב ראש לענה וקלון יין נשתה בתחרה ובעס׃
נקש [illegible] [illegible] ומספק פצע׃ פחז׃
במשתה היין [illegible] תחרפהו
[illegible]

MS. B. Ecclus. xxxi, 22c — xxxi, 31

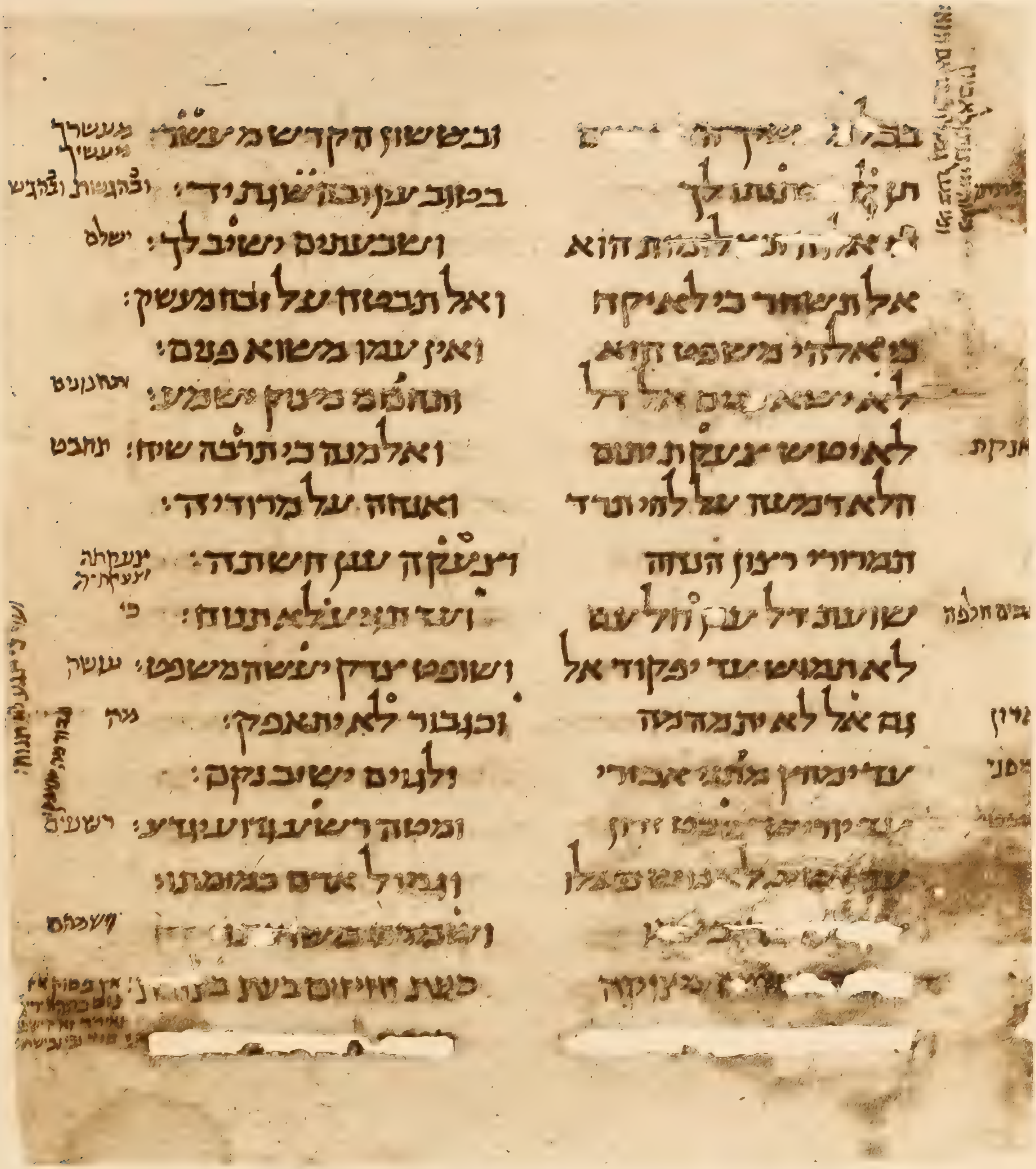

דאג להם ואחר תסוב הכין צרכם ואחר תרבץ׃
למען תשמח בכבודם ועל מוסר תשא שכל׃
מלל שב כי הוא לך והצנע שכל ואל תמנע שיר׃
במקום היין אל תשפך שיח ובלא מזמר מה תשפך שיח ובל עת מה תתחכם׃
כחותם על כיס זהב שיר אל על משתה היין׃
כומז אודם על נבך זהב משפט שיר על משתה היין׃
כרביד זהב ובו נפך וספיר כן נאים דברים יפים על משתה היין׃
מלאות פז וחותם ברקת קול מזמור על נועם תירוש׃
דבר נער אם צריך אתה בחזק פעמים ושלש אם ישאלך׃
כלל אמר ומעט הרבה [illegible]
בין זקנים אל תקומם ושרים אל תרב לטרד׃
לפני ברד ינצח ברק ולפני דכא ינצח חן׃
לפני ברד ינצח ברק ולפני בושי חן׃
בעת מפקד אל תהא אחר פטור לביתך ושלם רצון׃
בעת שלחן אל תרבה דברים ואם עלה על לבך דבר׃
[illegible] ביראת אל ולא בחסר כל׃
[illegible] המרוך מטובתו׃
[illegible] ובכל אלה [illegible]

MS. B. Ecclus. xxxii, 1b — xxxii, 13d

דורש אל יקח מוסר ומשחריו יענה במענו:
דורש חפצי אל יקח לקח ויענהו בתפלתו:
דורש תורה יפיקנה ומתלהלה יוקש בה:
ירא ייי יבין משפט ותחבולות מנשף יוציא:
יראי ייי יבינו משפטו וכחכמות רבות יוציאו מלבם:
איש חכם יטה תוכחות ואחר צרכו ימשך תורה:
איש חכם לא יכסה חכמה ולץ לא ישמר לשונו:
איש חכם לא יקח שחד זר ולץ לא ישמר תורה:
בלא עצה אל תפעל דבר ואחר מעשיך אל תתקצף:
בדרך מוקשות אל תלך ואל תתקל בנוקש פעמים:
אל תבטח בדרך מחתף ובאחריתך השמר:
אל תבטח בדרך רשעים ובארחותיך הזהר:
בכל דרכיך שמור נפשך כי כל עושה אלה שומר מצוה:
בכל מעשיך שמור נפשך כי עושה זה שומר מצוה:
נוצר תורה שומר נפשו ובוטח ביי לא יבוש:
ירא יי לא יפגע רע כי אם בנסוי [illegible]
לא יחכם שונא תורה ומתמוטט [illegible]
איש נבון יבין דבר ותורתו [illegible]

MS. B. Ecclus. xxxii, 14 — xxxiii, 3

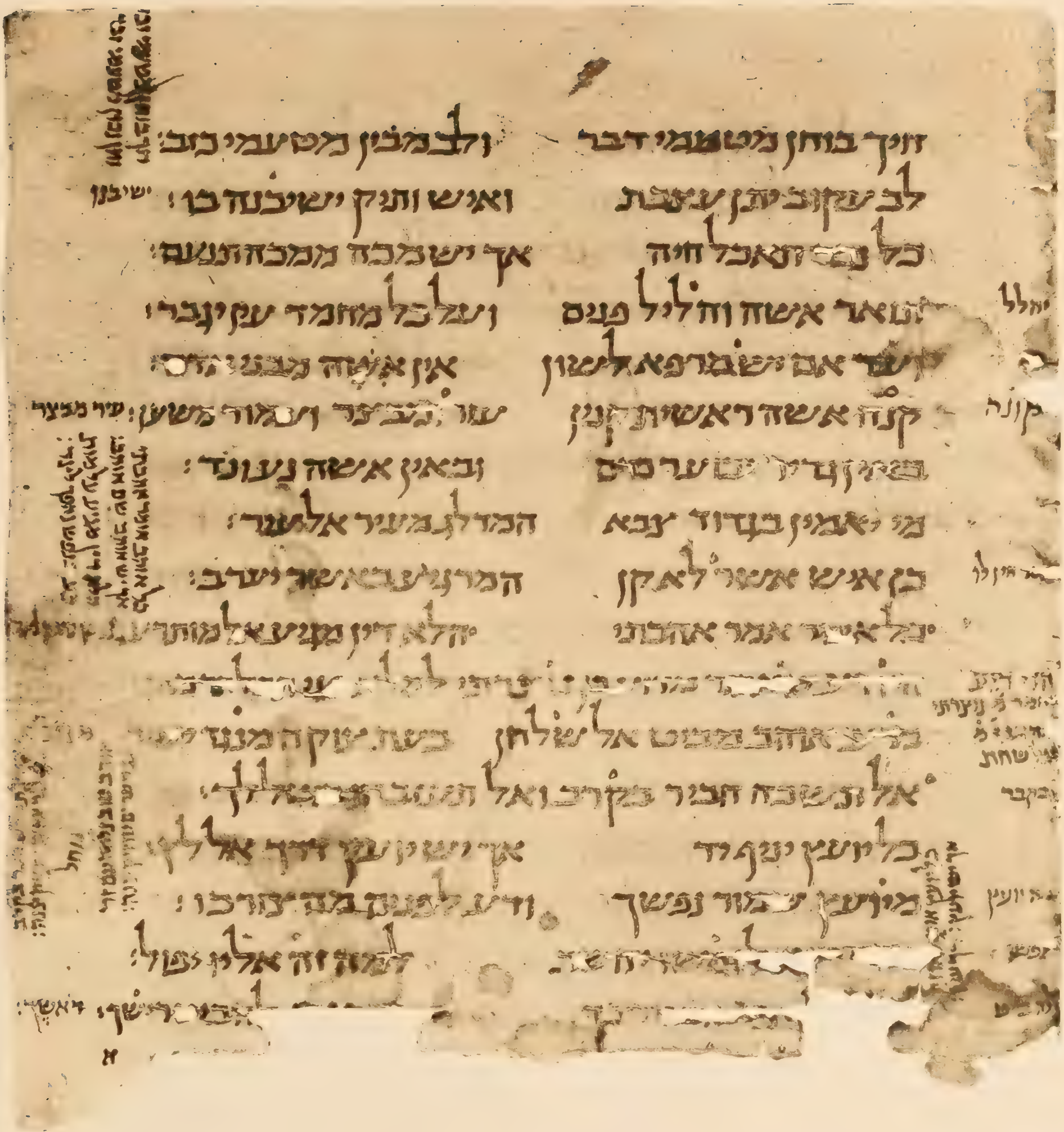
בכל [illegible] ה[illegible]
תן [illegible] לך
[illegible] תשלומות הוא
אל תשחד כי לא יקח
כי אלהי משפט הוא
לא ישא פנים אל דל
לא יטוש צעקת יתום
הלא דמעה על לחי תרד
תמרורי רצון תנחה
שועת דל עבים חלפה
לא תמוש עד יפקוד אל
גם אל לא יתמהמה
עד ימחץ מתני אכזרי
[illegible] שבט זדון
עד ישיב לאנוש פעלו
[illegible]
[illegible]

ובששון הקדש מעשר
בטוב עין ובהשגת יד
ושבעתים ישיב לך
ואל תבטח על זבח מעשק
ואין עמו משוא פנים
ותחנוני מצוק ישמע
ואלמנה כי תרבה שיח
ואנחה על מרודיה
[illegible] עבן [illegible]
ועד תגיע לא תנוח
ושופט צדיק יעשה משפט
וכגבור לא יתאפק
ולגוים ישיב נקם
ומטה רשע גדוע יגדע
וגמול אדם כמזמתו
[illegible]
כעת חזיזים בעת בצורת

MS. B. Ecclus. xxxv, 11—xxxv, 26d

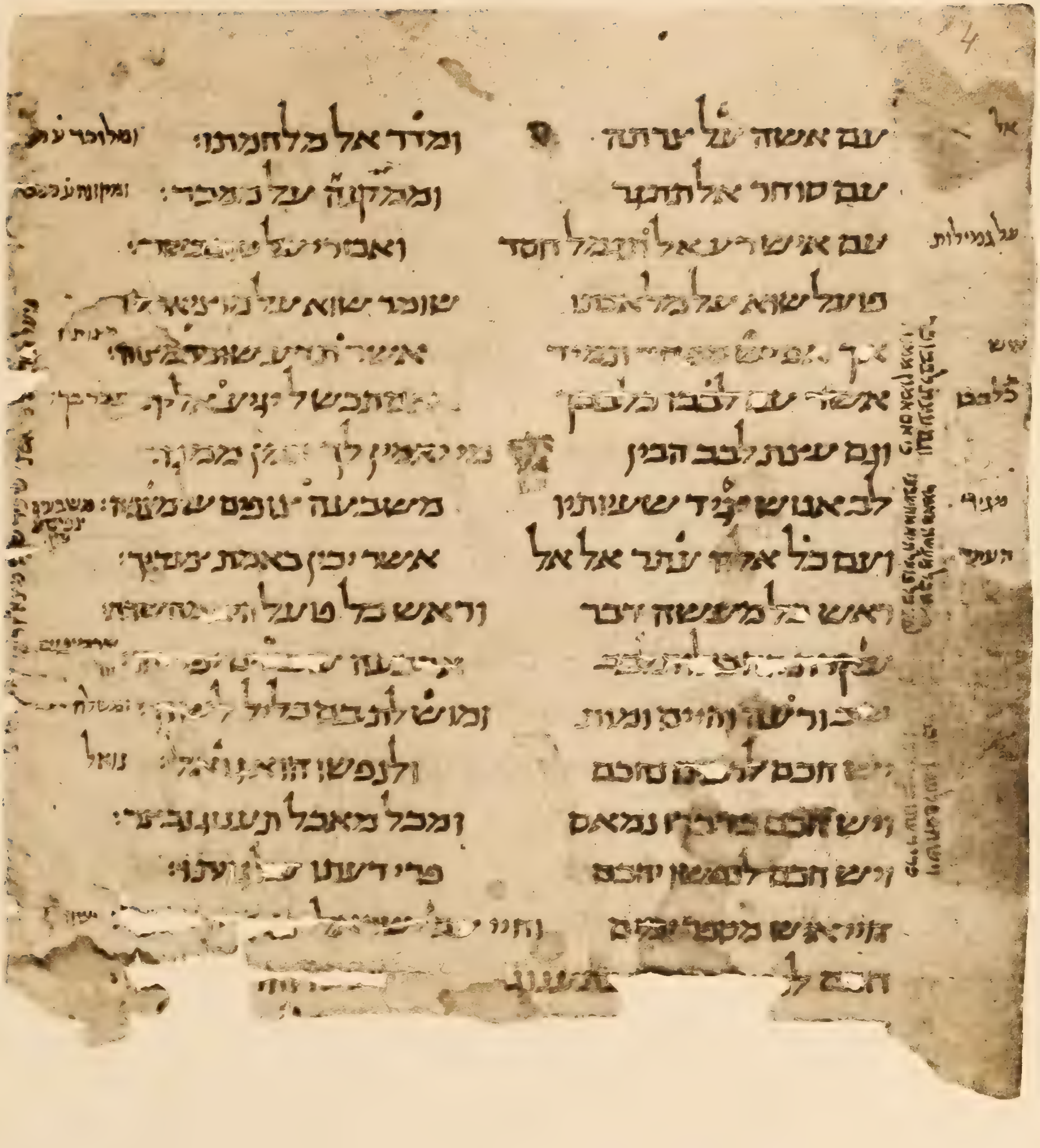

MS. B. Ecclus. xxxvi, 1 — xxxvi, 26

חיך בוחן מטעמי דבר ולב מבין מטעמי כזב
לב עקוב יתן עצבת ואיש ותיק ישיבנה בו
כל זכר תאכל חיה אך יש מכה ממכה תנעם
תואר אשה והליל פנים ועל כל מחמד עין יגבר
ועוד אם יש בה מרפא לשון אין אישה מבני אדם
קנה אשה ראשית קנין עיר מבצר ועמוד משען
באין גדר יבוער כרם ובאין אשה נע ונד
מי יאמין בגדוד צבא המדלג מעיר אל עיר
כן איש אשר לא קן המרגיע באשר ירב
כל אומר אמר אהבתי הלא דין מגיע אל מות
כל רע אוהב מביט אל שלחן בעת צוקה מנגד יעמד
אל תשכח חבר בקרב ואל תעזבהו
כל יועץ יניף יד אך יש יועץ דרך אליו
מיועץ שמור נפשך ודע לפנים מה צרכו
למה זה אליו יפול

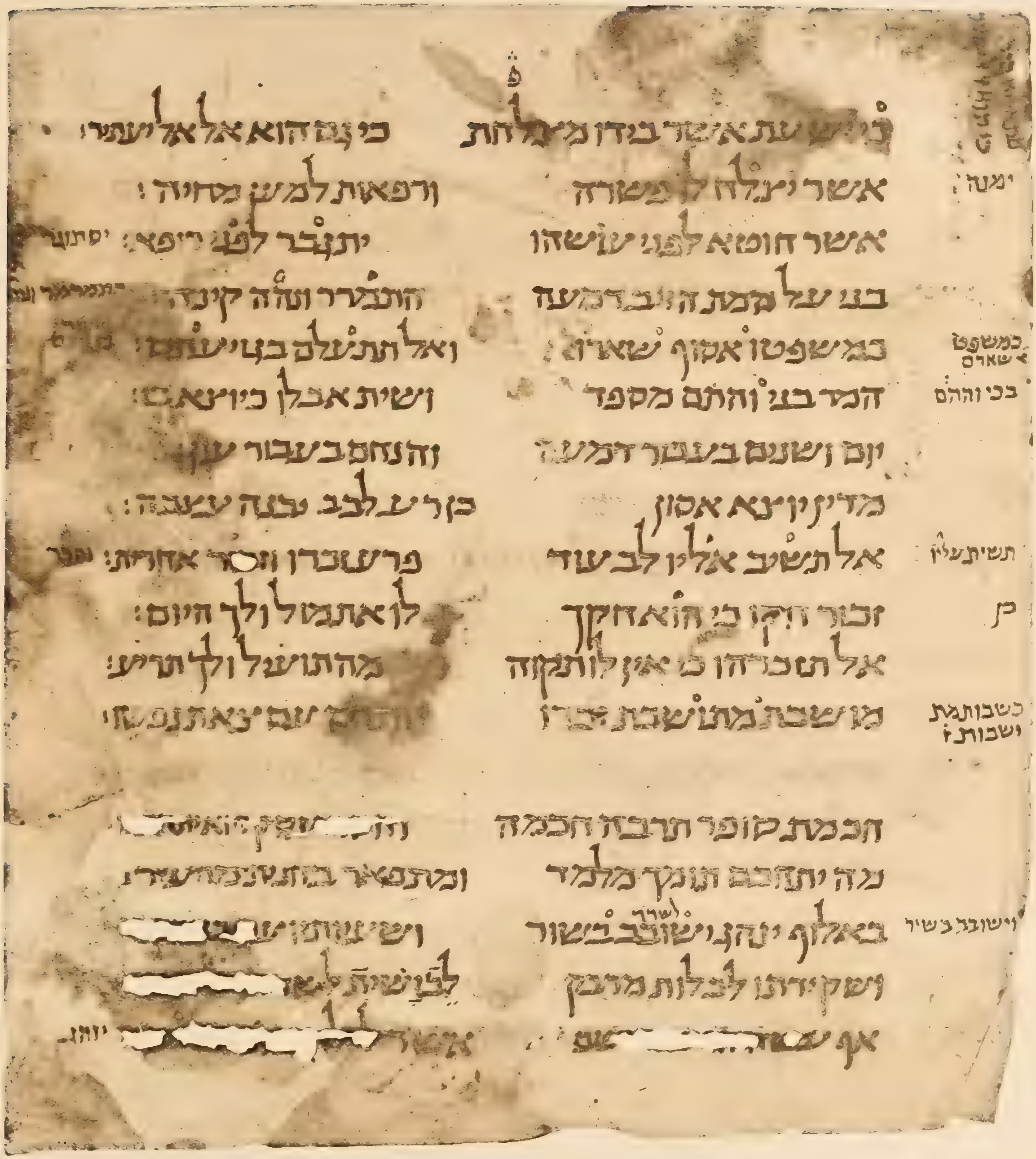
MS. B. Ecclus. xxxvi, 24 — xxxvii, 9

עם אשה על צרתה ומדר אל מלחמתו:
עם סוחר אל תתגר וממקנה על ממכרו:
עם איש רע אל תגמל חסד ואכזרי על [illegible]:
פועל שוא על מלאכתו שוכר שוא על [illegible]:
אך [illegible] תמיד אשר תדע [illegible]:
אשר עם לבבו כלבבך [illegible]:
וגם עצת לבב הבין [illegible] ממנו:
לבב אנוש יגיד שעותיו משבעה [illegible]:
ועם כל אלה עתר אל אל אשר יכין באמת צעדיך:
ראש כל מעשה דבר וראש כל פועל [illegible]:
[illegible] [illegible]
[illegible] וחיים ומות ומושלת בם כליל לשון:
יש חכם לרבים נחכם ולנפשו הוא נואל:
ויש חכם בדבריו נמאס ומכל מאכל תענוג נבצר:
ויש חכם לנפשו יחכם פרי דעתו על גויתו:
[illegible] [illegible]
חכם [illegible] [illegible]

MS. B. Ecclus. xxxvii, 11—xxxvii, 26

MS. B. Ecclus. xxxvii, 27 — xxxviii, 12

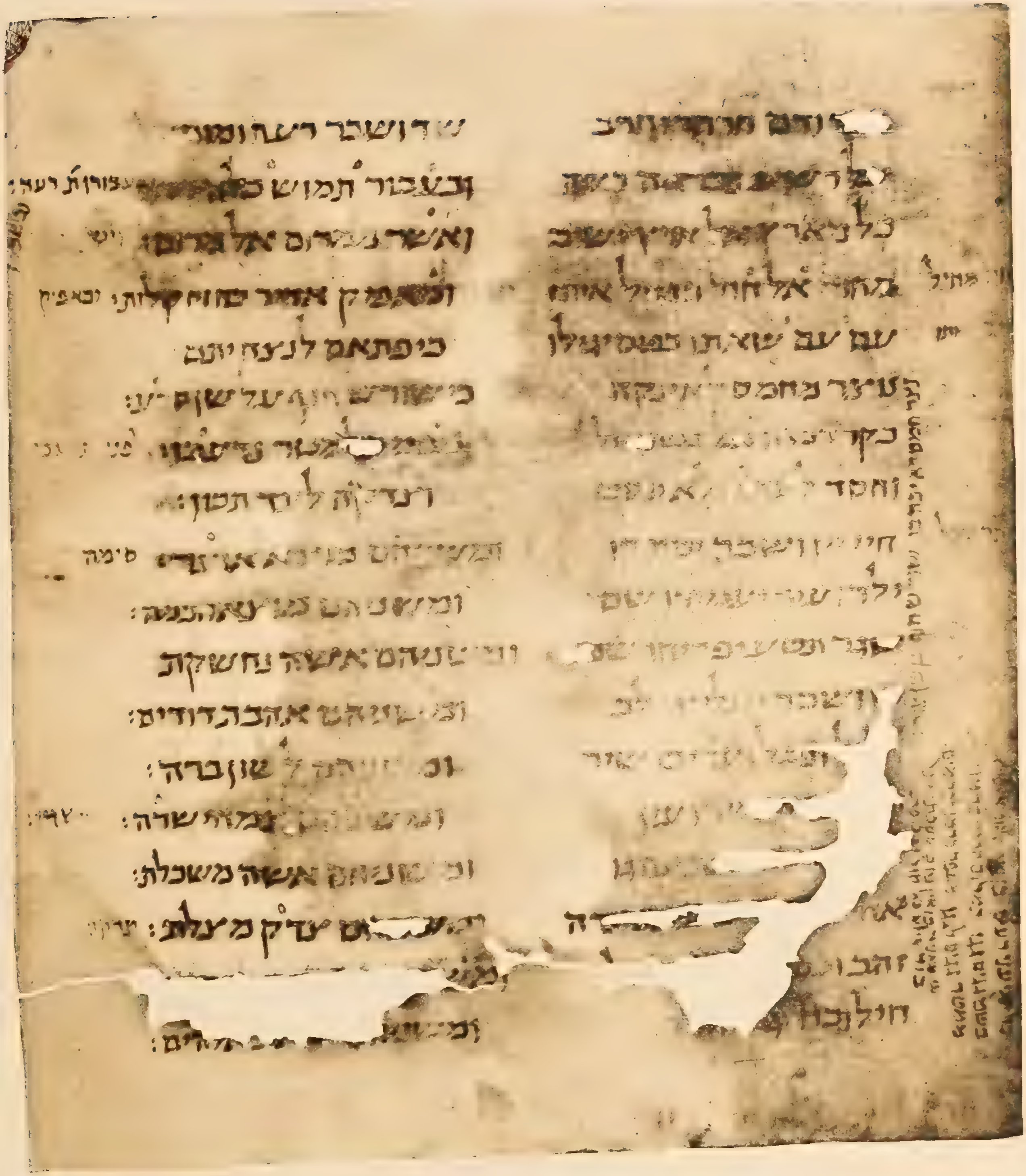
MS. B. Ecclus. xxxviii, 13 — xxxviii, 27[b]

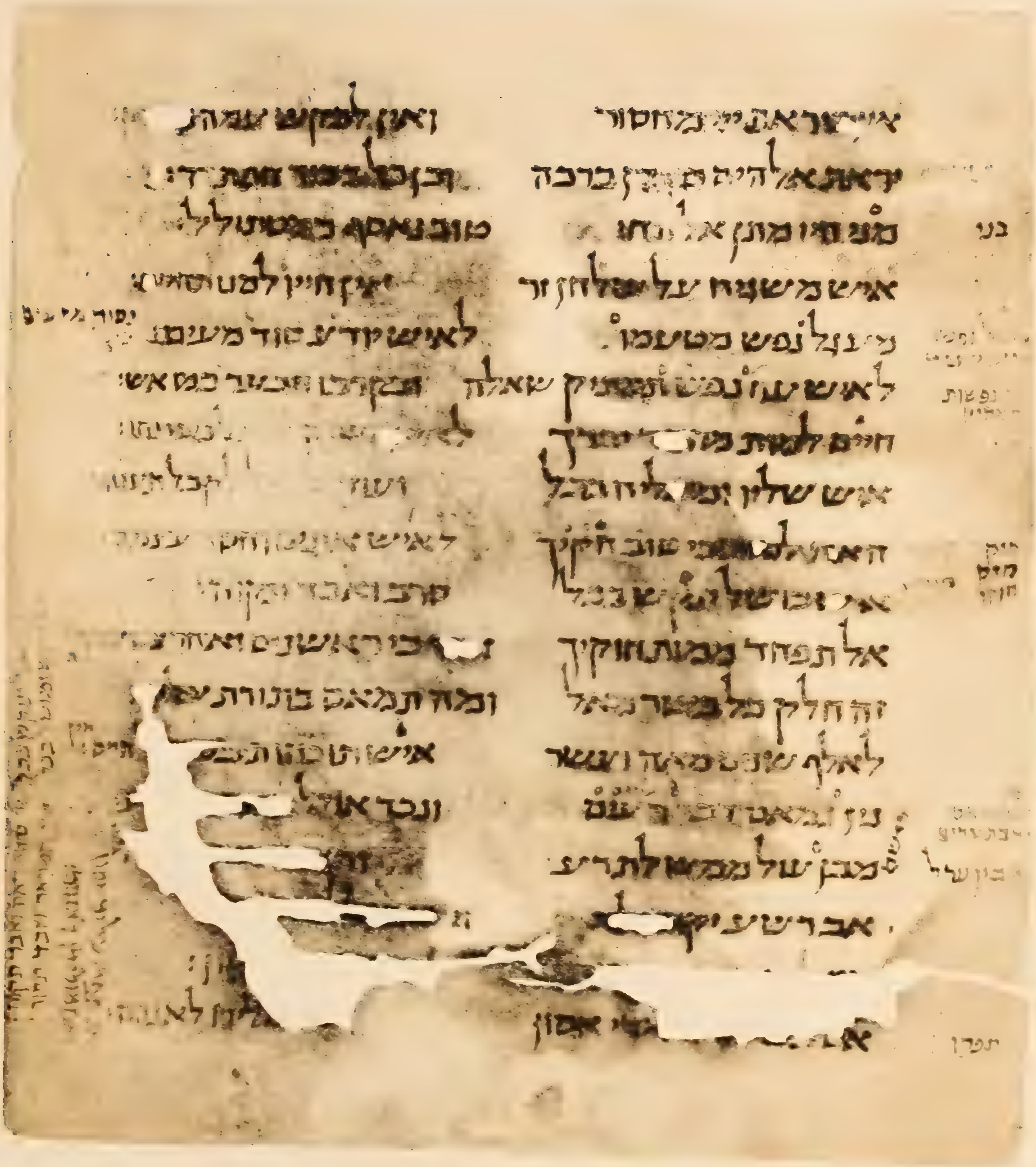
MS. B. Ecclus. xxxix, 15c — xxxix, 28

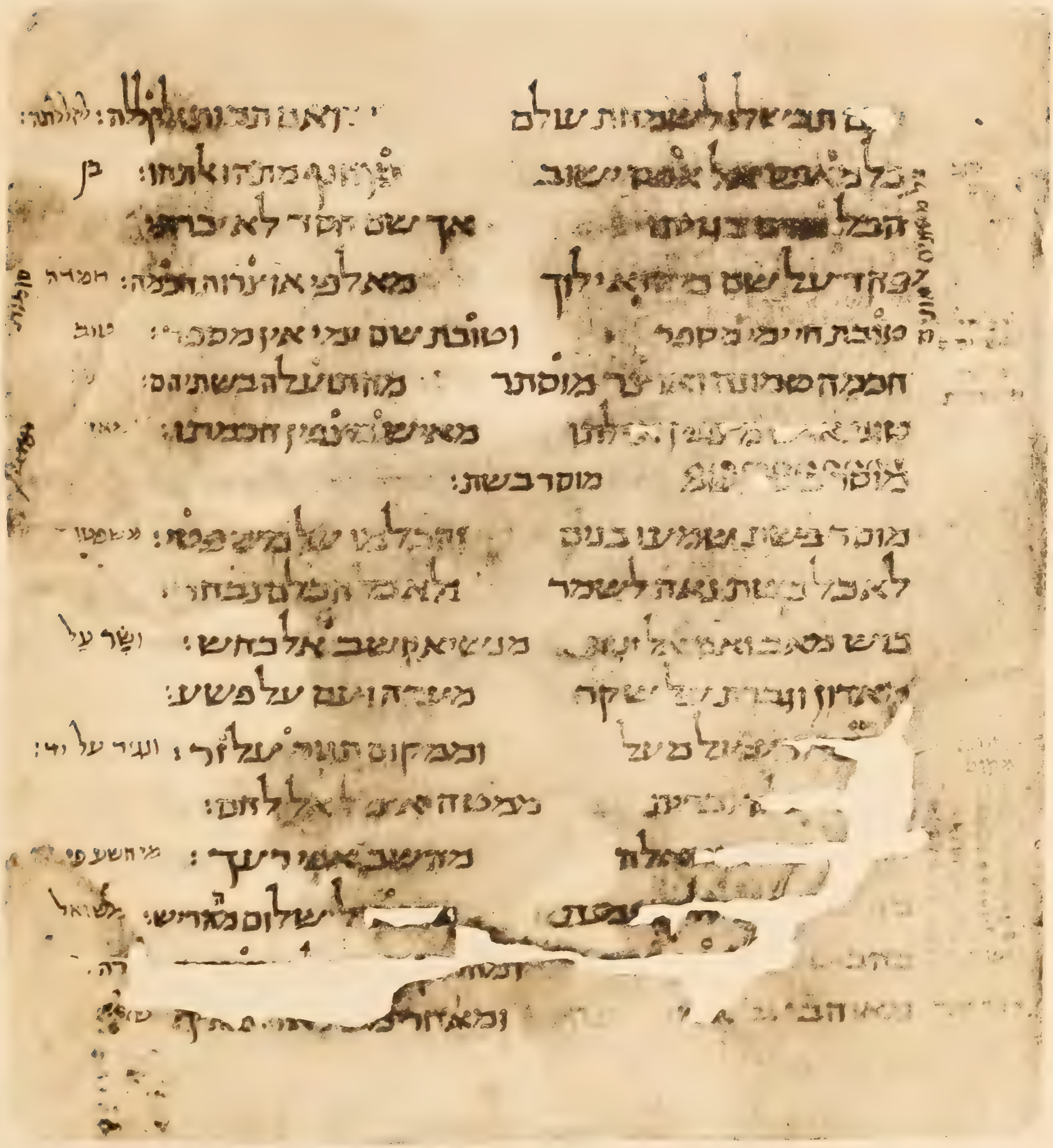
MS. B. Ecclus. xxxix, 29—xl, 8

MS. B. Ecclus. xl, 9 — xl, 26b

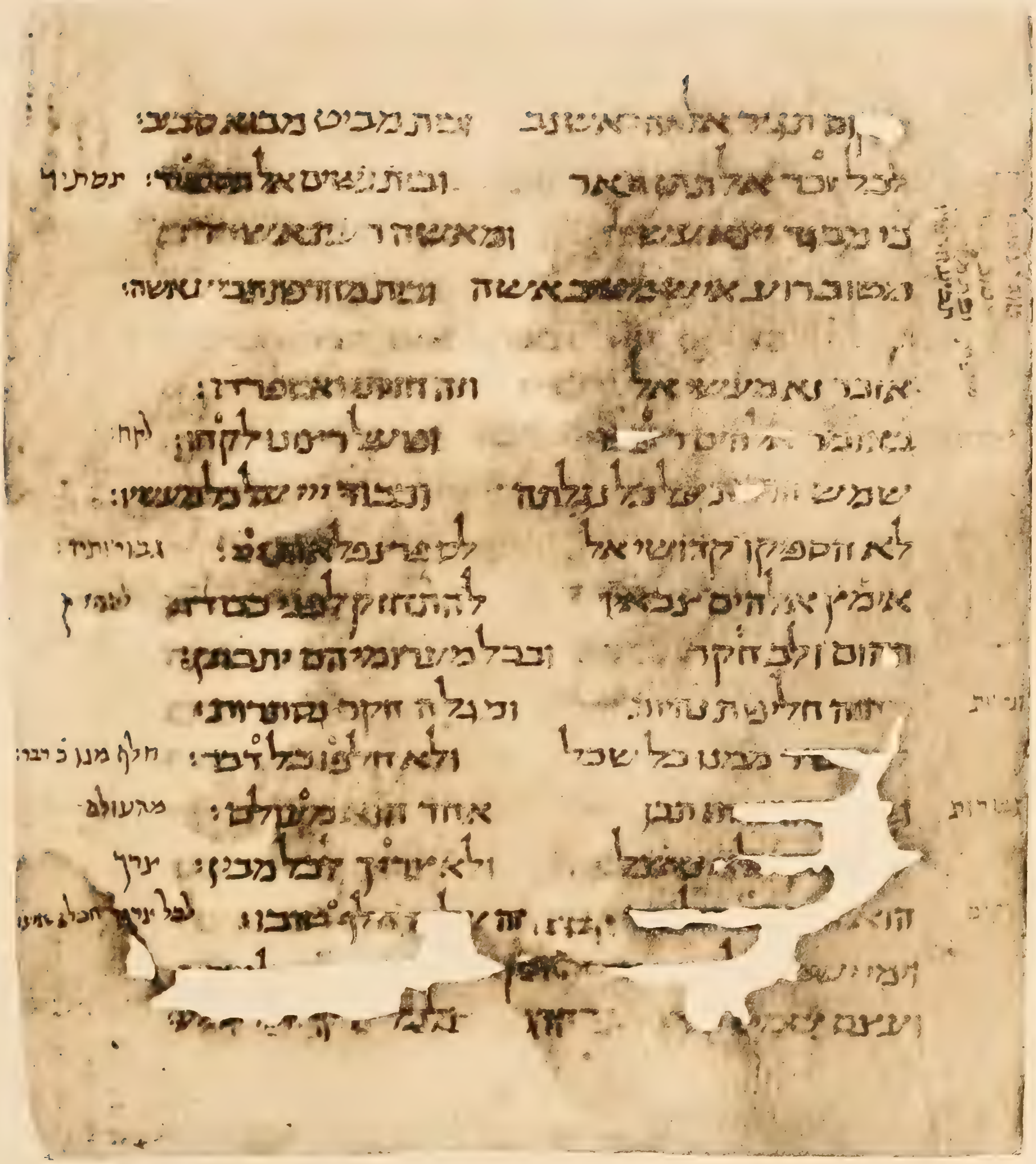
MS. B. Ecclus. xl, 26c — xli, 9a

MS. B. Ecclus. xli, 9—xli, 22

MS. B. Ecclus. xlii, 1 — xlii, 11[d]

MS. B. Ecclus. xlii, 11e — xlii, 23

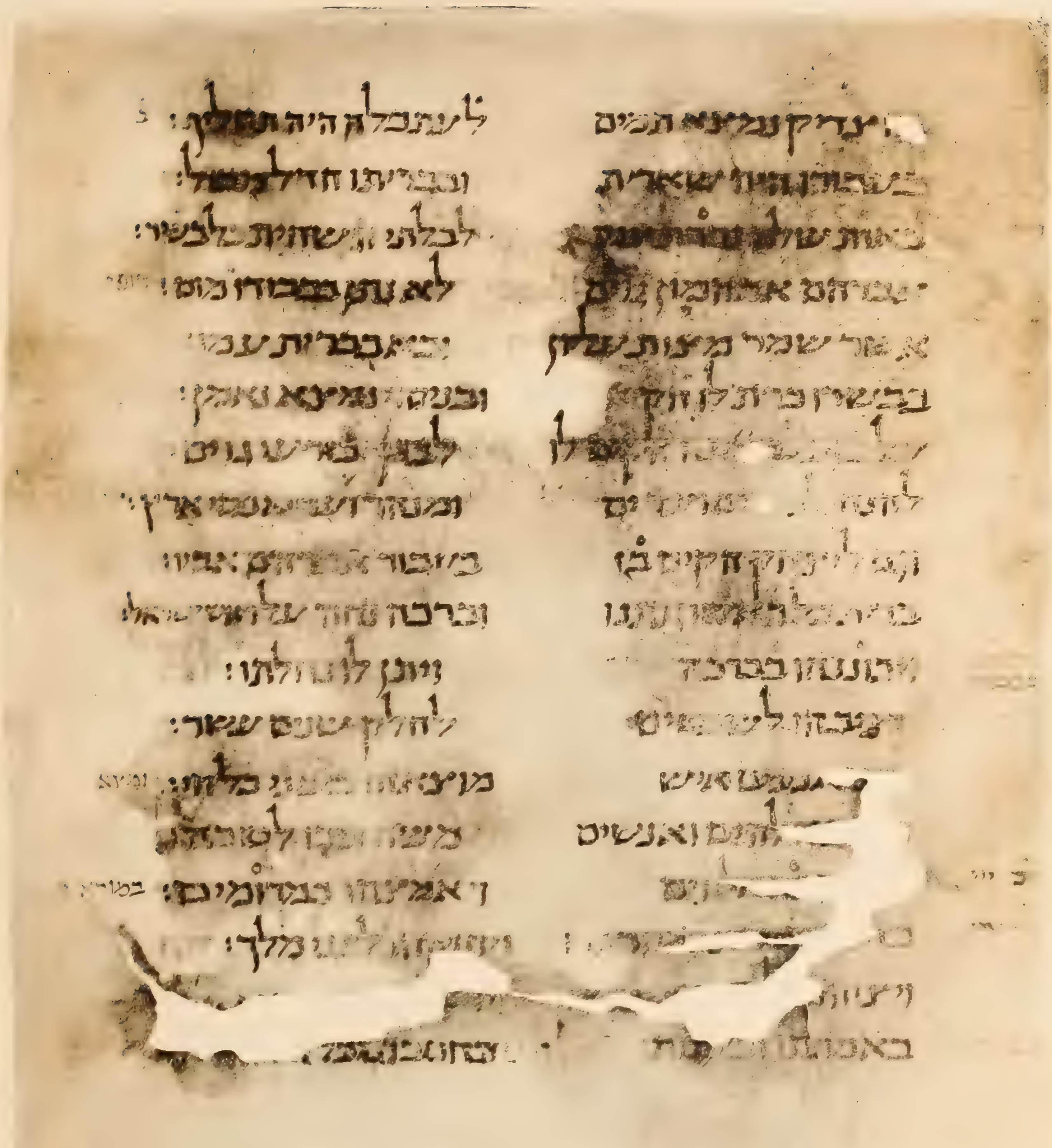
MS. B. Ecclus. xlii, 24—xliii, 17[b]

MS. B. Ecclus. xliii, 17c — xliii, 33

שבח אבות עולם
אהללה נא אנשי חסד — אבותינו בדורותם
רב כבוד חלק עליון
דורי ארץ במלכותם — ואנשי שם בגבורתם
היועצים בתבונתם — וחוזי כל בנבואתם
שרי גוים במזמתם — ורוזנים במחקרותם
חכמי שיח בספרתם
חוקרי מזמור על חוק
אנשי חיל וסומכי כח — ושוקטים על מכונתם
כל אלה בדורם נכבדו — ומימיהם תפארתם
יש מהם הניחו שם
ויש מהם אשר אין לו זכר
כאשר לא היו היו
ואולם אלה אנשי חסד — ותקותם
עם זרעם נאמן טובם
עד עולם יעמד זרעם

MS. B. Ecclus. xliv, 1—xliv, 16

MS. B. Ecclus. xliv, 17—xlv, 4

וישמיעהו את קולו
וישם בידו מצוה
ללמד ביעקב חקיו
וירם קדוש את אהרן למטה לוי
ויתן עליו הוד
ויאזרהו בתועפות ראם
וילבישהו כליל תפארת
מכנסים כתנת ומעיל
ורמונים המון סביב
להשמיע בדביר קולו
בגדי קדש זהב תכלת וארגמן
חשן משפט אפוד ואזור
אבני חפץ על החשן
כל אבן יקרה לזכרון בכתב חרות
עטרת פז מעיל ומצנפת
הוד כבוד ותהלת עז

MS. B. Ecclus. xlv, 5—xlv, 13

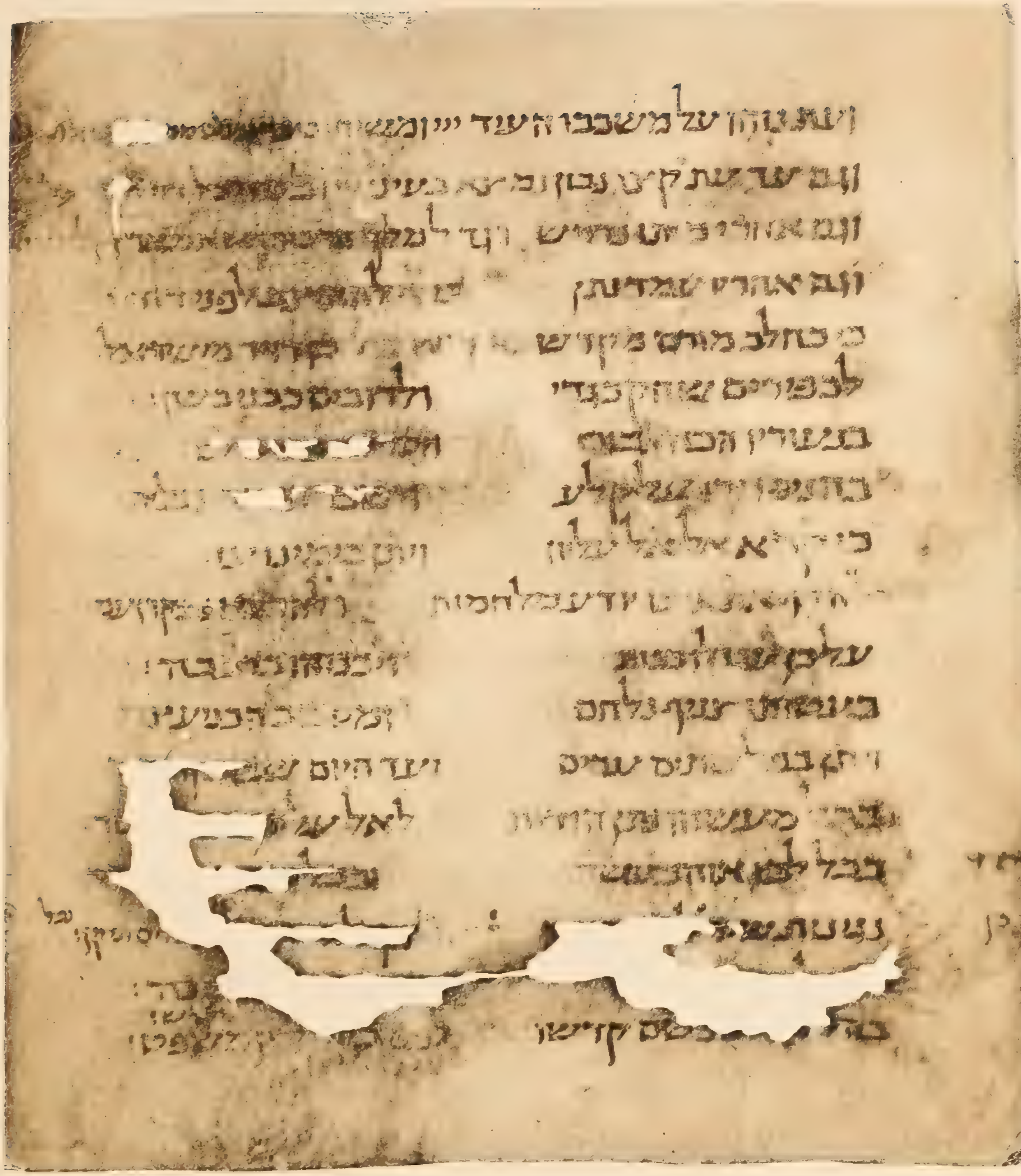
MS. B. Ecclus. xlv, 14—xlv, 23[a]

MS. B. Ecclus. xlv, 23b — xlvi, 6d

MS. B. Ecclus. xlvi, 6e — xlvi, 18

MS. B. Ecclus. xlvi, 19 — xlvii, 10

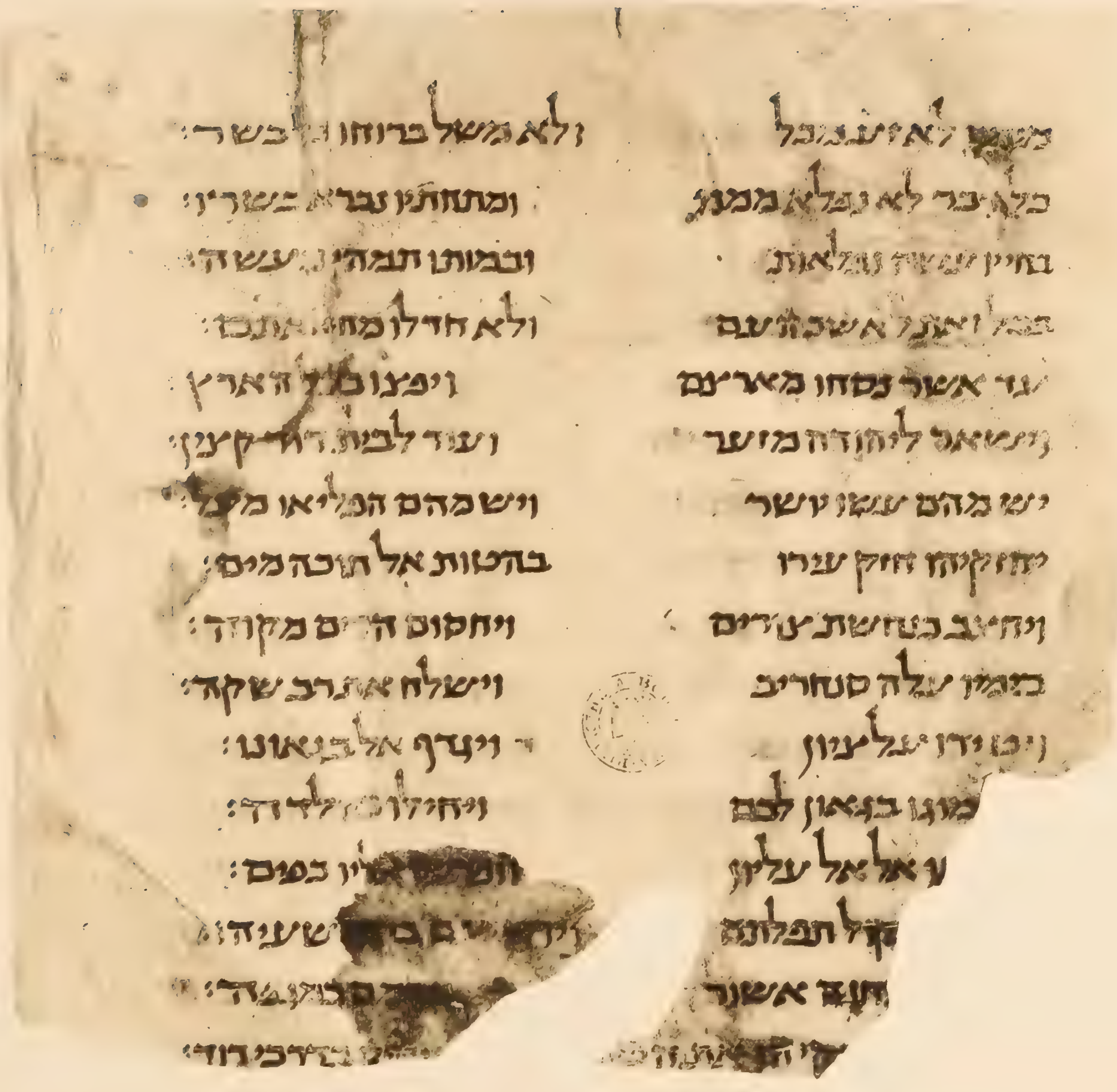

[illegible] וירם לעולם קרנו:
[illegible] וכסאו הכין על ירושלם:
[illegible] שוכן לבטח:
[illegible] מלך [illegible] שלוה ואל הניח לו מסביב:
אשר הכין [illegible] לשמו ויצב לעד מקדש:
מה חכמת בנעוריך ותשפק [illegible] מוסר:
[illegible] ותקלס [illegible] שירה:
[illegible]
[illegible] ונקרא [illegible] ישראל
[illegible]

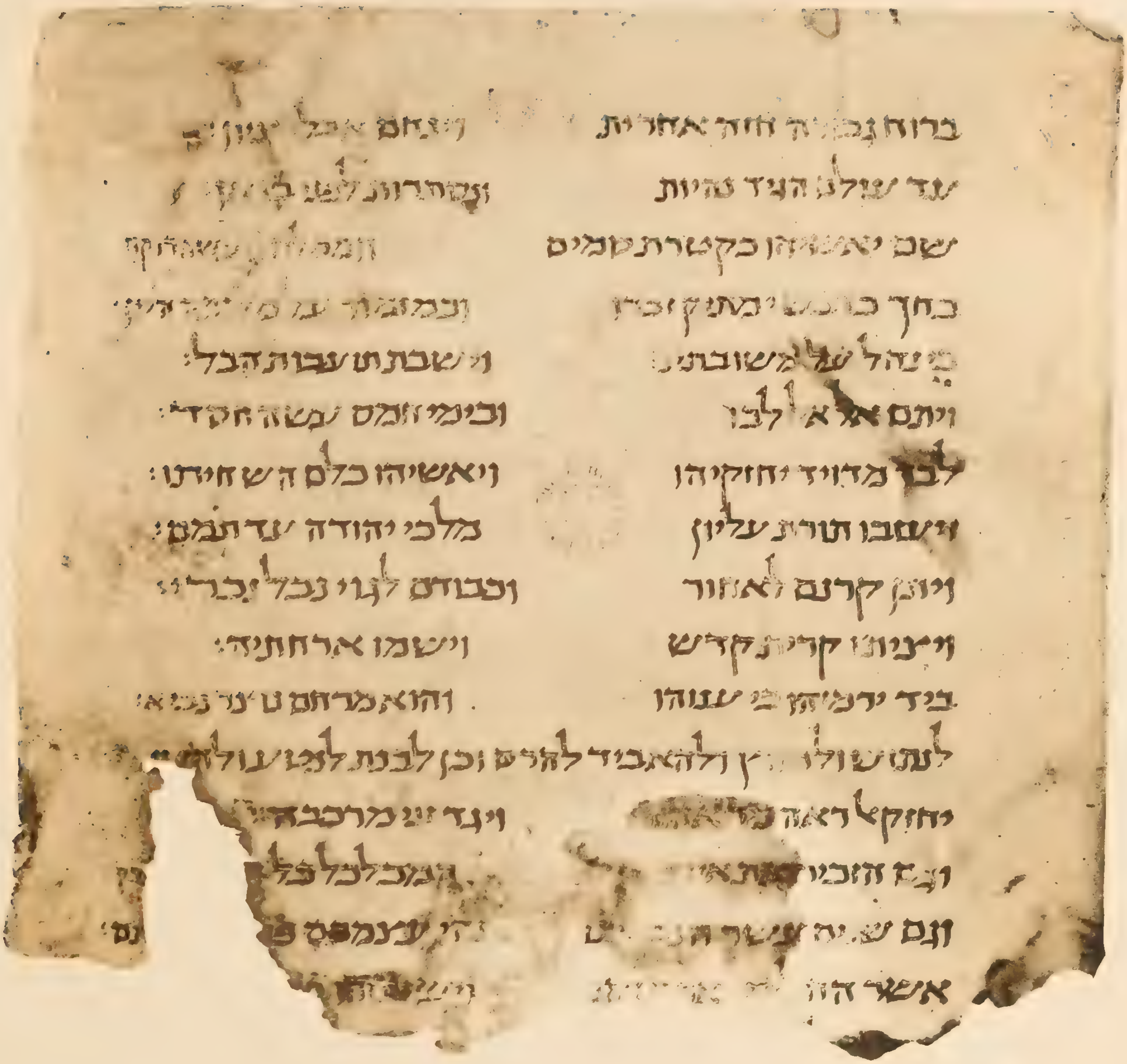
MS. B. Ecclus. xlvii, 11—xlvii, 23^b

MS. B. Ecclus. xlvii, 23c — xlviii, 12

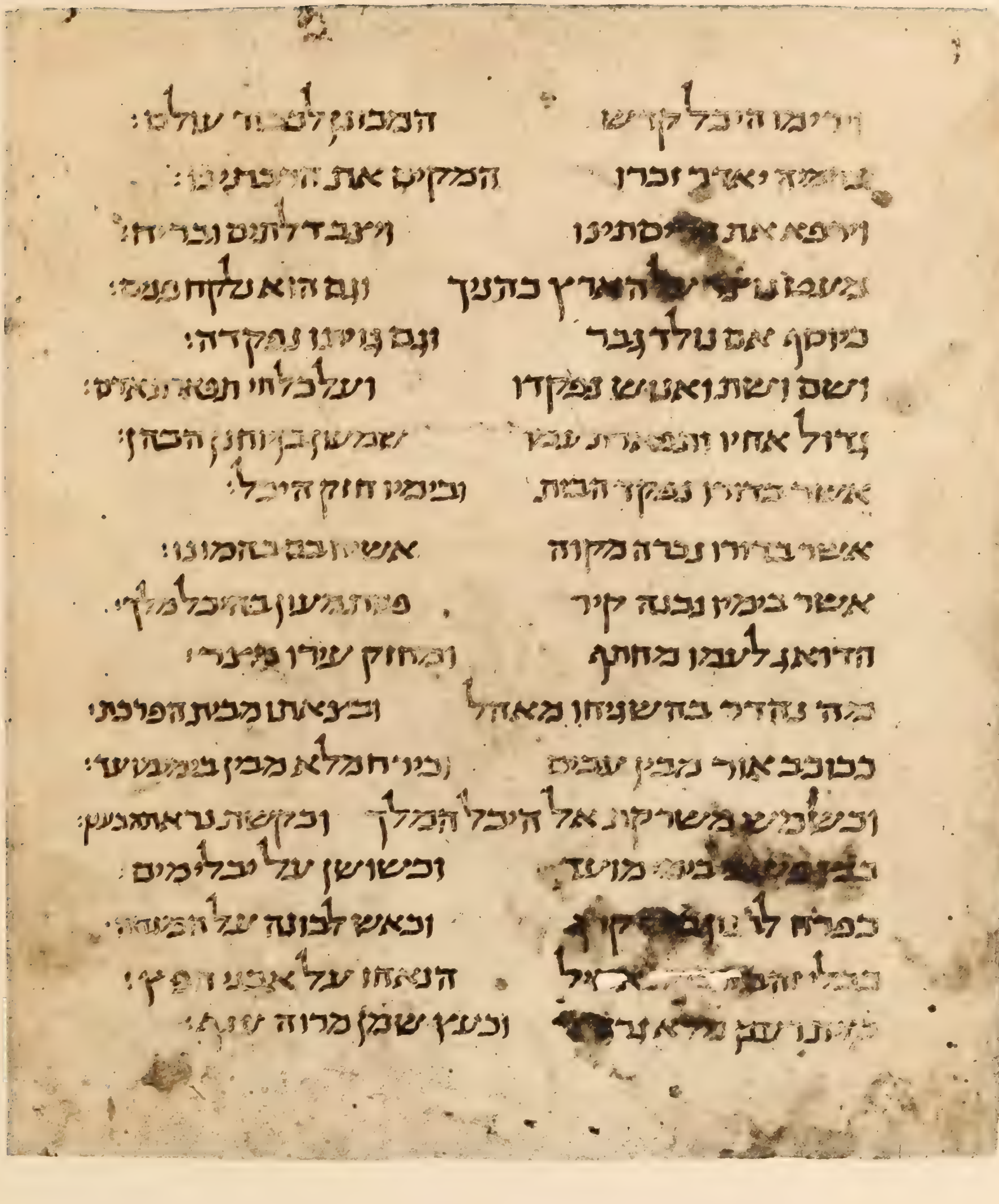

MS. B. Ecclus. xlviii, 12c — xlviii, 22b

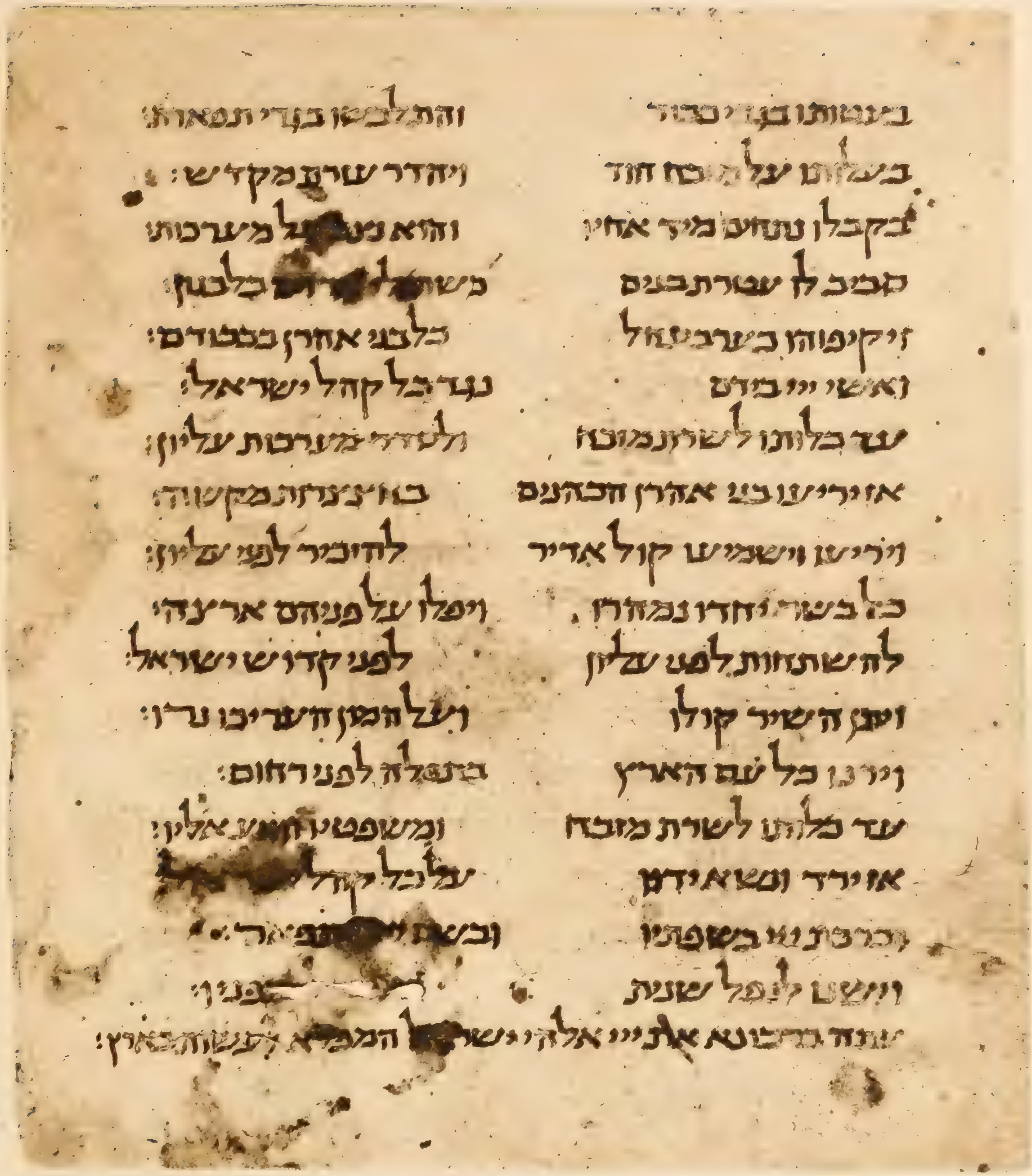
ברוח גבורה חזה אחרית וינחם אבלי ציון
עד עולם הגיד נהיות ונסתרות לפני בואן
שם יאשיהו כקטרת סמים הממלח מעשה רוקח
בחך כדבש ימתיק זכרו וכמזמור על משתה היין
כי נחל על משובתנו וישבת תועבות הבל
ויתם אל אל לבו ובימי חמס עשה חסד
לבד מדויד יחזקיהו ויאשיהו כלם השחיתו
ויעזבו תורת עליון מלכי יהודה עד תמם
ויתן קרנם לאחור וכבודם לגוי נבל נכרי
ויציתו קרית קדש וישמו ארחתיה
ביד ירמיהו כי ענוהו והוא מרחם נוצר נביא
לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרס וכן לבנות לנטוע ולשׁ[illegible]
יחזקאל ראה [illegible] ויגד זני מרכבה
וגם הזכיר את אי[illegible] המכלכל כל [illegible]
וגם שנים עשר הנ[illegible] [illegible] עצמתם [illegible]
אשר החל[illegible] [illegible]

MS. B. Ecclus. xlviii, 24 — xlix, 11

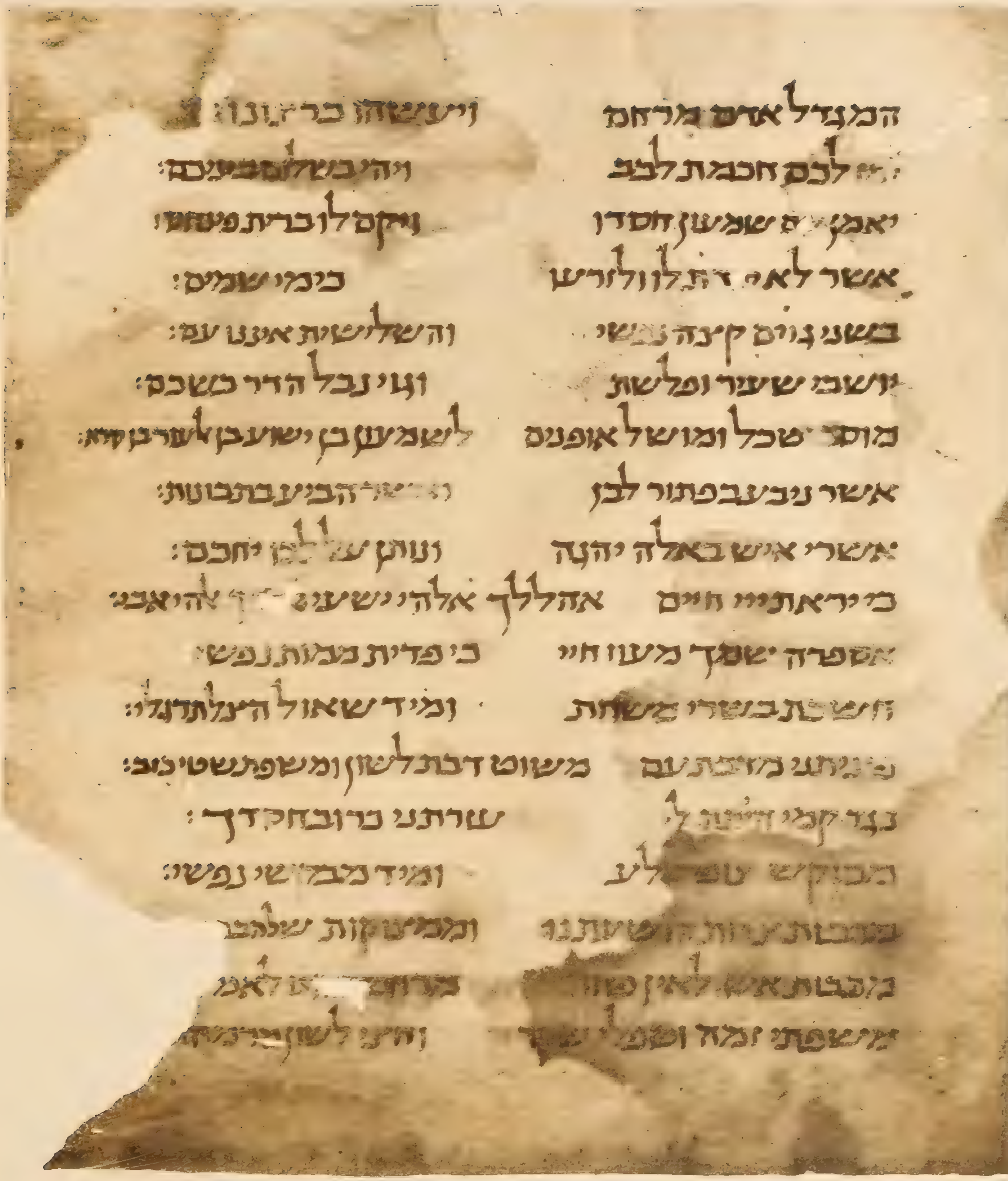
וירימו היכל קודש   המכונן לכבוד עולם:
נחמיה יאדר זכרו   המקים את חרבתינו:
וירפא את הריסתינו   ויצב דלתים ובריח:
מעט נוצר על הארץ כחנוך   וגם הוא נלקח פנים:
כיוסף אם נולד גבר   וגם גויתו נפקדה:
ושם ושת ואנוש נפקדו   ועל כל חי תפארת אדם:
גדול אחיו ותפארת עמו   שמעון בן יוחנן הכהן:
אשר בדורו נפקד הבית   ובימיו חזק היכל:
אשר בדורו נכרה מקוה   אשיח כים בהמונו:
אשר בימיו נבנה קיר   פנות מעון בהיכל מלך:
הדואג לעמו מחתף   ומחזק עירו מצר:
מה נהדר בהשגיחו מאהל   ובצאתו מבית הפרכת:
ככוכב אור מבין עבים   וכירח מלא בימי מועד:
וכשמש משרקת אל היכל המלך   וכקשת נראתה בענן:
כנץ בענפים בימי מועד   וכשושן על יבלי מים:
כפרח לבנון בימי קיץ   וכאש לבונה על המנחה:
ככלי זהב [illegible] אצל   הנאחז על אבני חפץ:
כזית רענן מלא גרגרים   וכעץ שמן מרוה ענף:

MS. B. Ecclus. xlix, 12c — l, 10

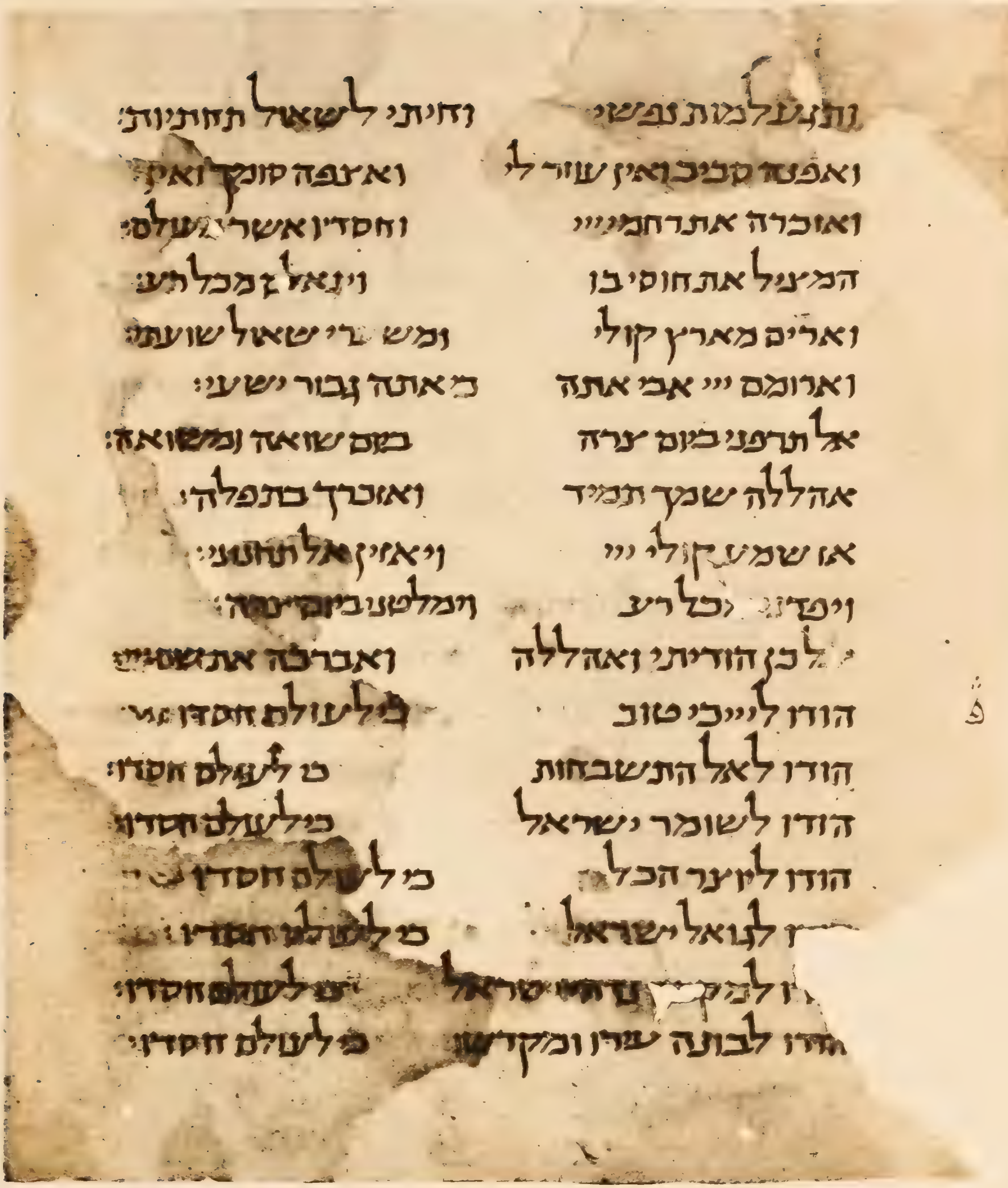
בעטותו בגדי כבוד והתלבשו בגדי תפארת:
בעלותו על מזבח הוד ויהדר עזרת מקדש:
בקבלו נתחים מיד אחיו והוא נ[illegible]ל מערכותו
סביב לו עטרת בנים כשתי[illegible]ים בלבנון:
ויקיפוהו כערבי נחל כל בני אהרן בכבודם:
ואשי ייי בידם נגד כל קהל ישראל:
עד כלותו לשרת מזבח ולסדר מערכות עליון:
אז יריעו בני אהרן הכהנים בחצצרות מקשה:
ויריעו וישמיעו קול אדיר להזכיר לפני עליון:
כל בשר יחדו נמהרו ויפלו על פניהם ארצה:
להשתחות לפני עליון לפני קדוש ישראל:
ויתן השיר קולו ועל המון העריכו נרו:
וירנו כל עם הארץ בתפלה לפני רחום:
עד כלותו לשרת מזבח ומשפטיו הגיע אליו:
אז ירד ונשא ידיו על כל קהל [illegible]
וברכת ייי בשפתיו ובשם [illegible]פאר:
וישנו לנפל שנית [illegible]פניו:
עתה ברכו נא את ייי אלהי ישראל המפליא לעשות בארץ:

MS. B. Ecclus. l, 11—l, 22b

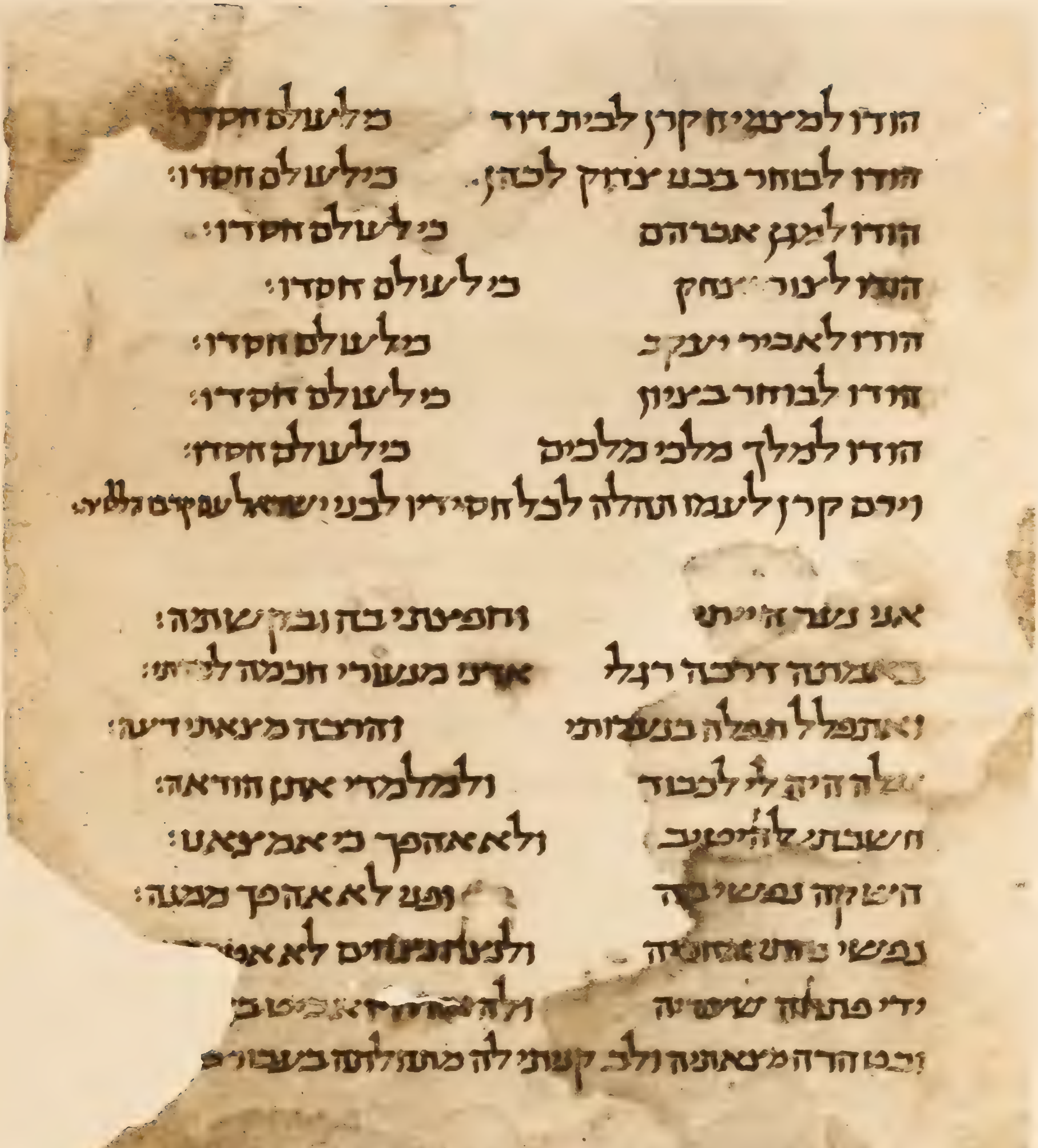

המגדל אדם מרחם ויעשהו כרצונו:
יתן לכם חכמת לבב ויהי בשלום ביניכם:
יאמן עם שמעון חסדו ויקם לו ברית פינחס:
אשר לא יכרת לו ולזרעו כימי שמים:
בשני גוים קצה נפשי והשלישית איננו עם:
יושבי שעיר ופלשת וגוי נבל הדר בשכם:
מוסר שכל ומושל אופנים לשמעון בן ישוע בן אלעזר בן סירא:
אשר ניבע בפתור לבו ואשר הביע בתבונות:
אשרי איש באלה יהגה ונותן על לבו יחכם:
כי יראת יי חיים אהללך אלהי ישעי אודך אלהי אבי:
אספרה שמך מעוז חיי כי פדית ממות נפשי:
חשכת בשרי משחת ומיד שאול הצלת רגלי:
פציתני מדבת עם משוט דבת לשון ומשפת שטי כזב:
נגד קמי היית לי שרתני כרוב חסדך:
ממוקש צופי סלע ומיד מבקשי נפשי:
מרבות צרות הושעתני ומפוקות שלהבת
מכבות אש לאין [illegible] מרחם [illegible] לא [illegible]
משפתי זמה ומטפלי שקר וחצי לשון מרמה

MS. B. Ecclus. l, 22c — li, 5

ותגע למות נפשי וחיתי לשאול תחתיות
ואפנה סביב ואין עוזר לי ואצפה סומך ואין
ואזכרה את רחמי ייי וחסדיו אשר מעולם
המציל את חוסי בו ויגאלם מכל רע
וארים מארץ קולי ומשערי שאול שועתי
וארומם ייי אבי אתה כי אתה גבור ישעי
אל תרפני ביום צרה ביום שואה ומשואה
אהללה שמך תמיד ואזכרך בתפלה
אז שמע קולי ייי ויאזין אל תחנוני
ויפדני מכל רע וימלטני ביום צרה
על כן הודיתי ואהללה ואברכה את שם ייי
הודו לייי כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאל התשבחות כי לעולם חסדו
הודו לשומר ישראל כי לעולם חסדו
הודו ליוצר הכל כי לעולם חסדו
הודו לגואל ישראל כי לעולם חסדו
הודו למקבץ נדחי ישראל כי לעולם חסדו
הודו לבונה עירו ומקדשו כי לעולם חסדו

MS. B. Ecclus. li, 6b — li, 12+

הודו למצמיח קרן לבית דוד כי לעולם חסדו

הודו לבוחר בבני צדוק לכהן כי לעולם חסדו:

הודו למגן אברהם כי לעולם חסדו:

הודו לצור יצחק כי לעולם חסדו:

הודו לאביר יעקב כי לעולם חסדו:

הודו לבוחר בציון כי לעולם חסדו:

הודו למלך מלכי מלכים כי לעולם חסדו:

וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

אני נער הייתי וחפצתי בה ובקשתיה:

באמתה דרכה רגלי אדני מנעורי חכמה למדתי:

ואתפלל תפלה בנערותי והרבה מצאתי דעה:

עלה היתה לי לכבוד ולמלמדי אתן הודאה:

חשבתי להיטיב ולא אהפך כי אמצאנו:

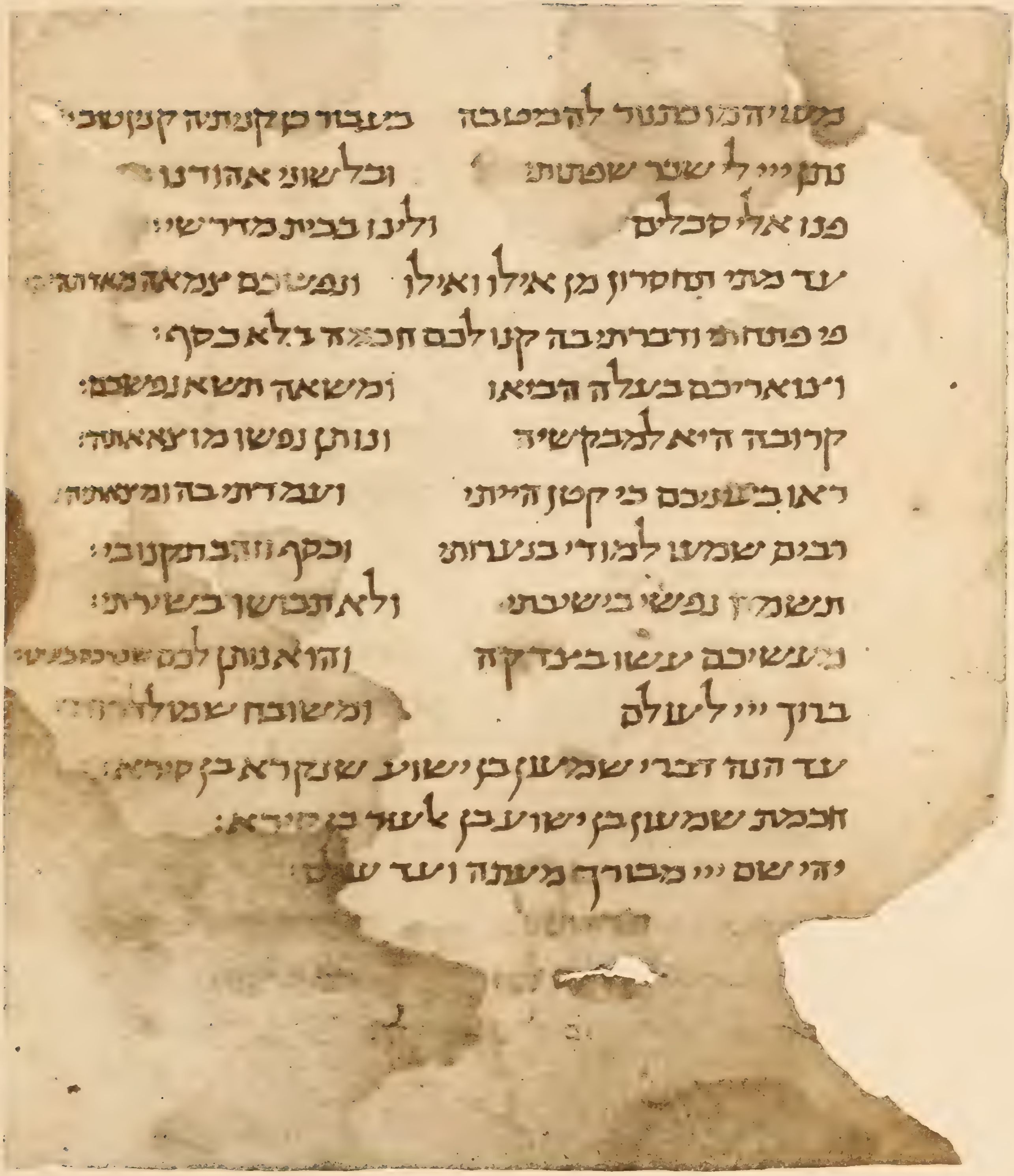
חשקה נפשי בה ופני לא אהפך ממנה:

נפשי נתתי אחריה ולנצח נצחים לא אטוש:

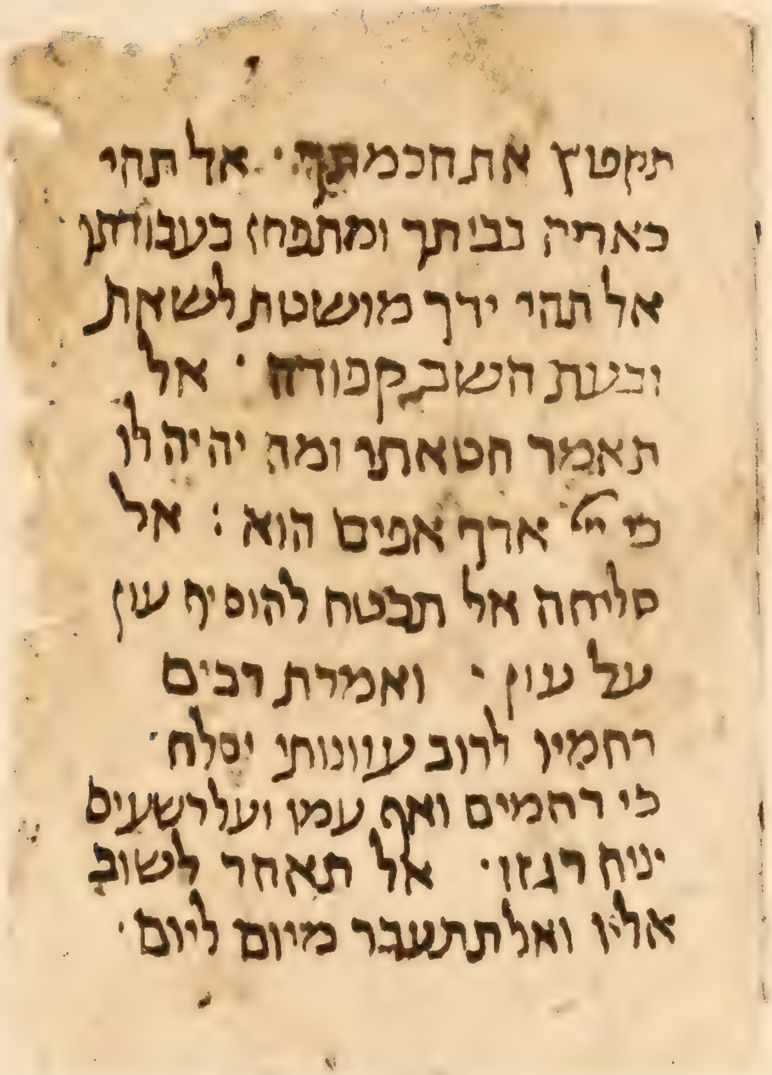
ידי פתחה שעריה ולה אחדר ואביט בה

ובנו הרה מצאתיה ולב קניתי לה מתחלתה בעבור

MS. B. Ecclus. li, 12+ — li, 20

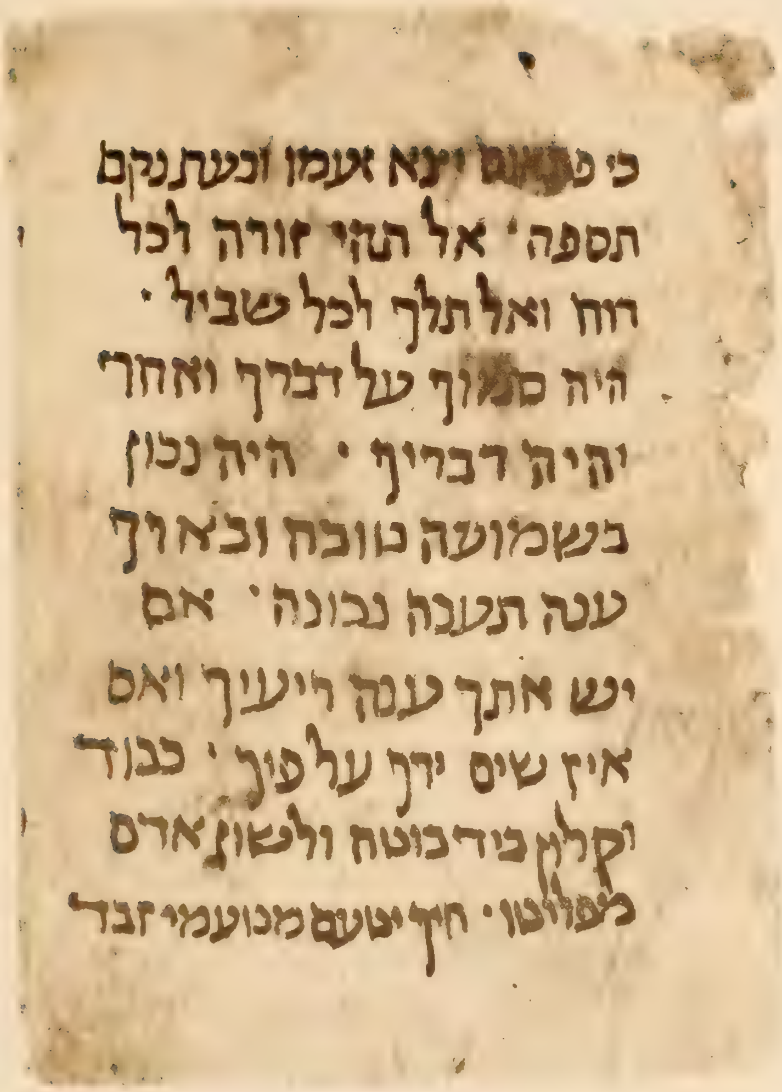

M S. B. Ecclus. li, 21 to the end

תקפץ את חכמתך · אל תהי
כאריה בביתך ומתפחז בעבודתך
אל תהי ידך מושטת לשאת
ובעת השב קפוצה · אל
תאמר חטאתי ומה יהיה לי
כי ײ ארך אפים הוא : אל
סליחה אל תבטח להוסיף עון
על עון · ואמרת רבים
רחמיו לרוב עונותי יסלח
כי רחמים ואף עמו ועל רשעים
יניח רגזו · אל תאחר לשוב
אליו ואל תתעבר מיום ליום ·

MS. C. Ecclus. iv, 23, 30, 31; v, 4—v, 7[b]

כי פתאום יצא זעמו ובעת נקם
תספה׳ אל תהי זורה לכל
רוח ואל תלך לכל שביל׳
היה סמוך על דברך ואחר
יהיה דבריך׳ היה נכון
בשמועה טובה ובארך
ענה תשובה נכונה׳ אם
יש אתך ענה ריעך ואם
אין שים ידך על פיך׳ כבוד
וקלון ביד בוטה ולשון אדם
מפלתו׳ חך יטעם מטעמי זבד

MS. C. Ecclus. v, 7c; v, 9—v, 13+

MS. C. Ecclus. vi, 18[b], 19, 28, 35; vii, 1, 4, 6[a]

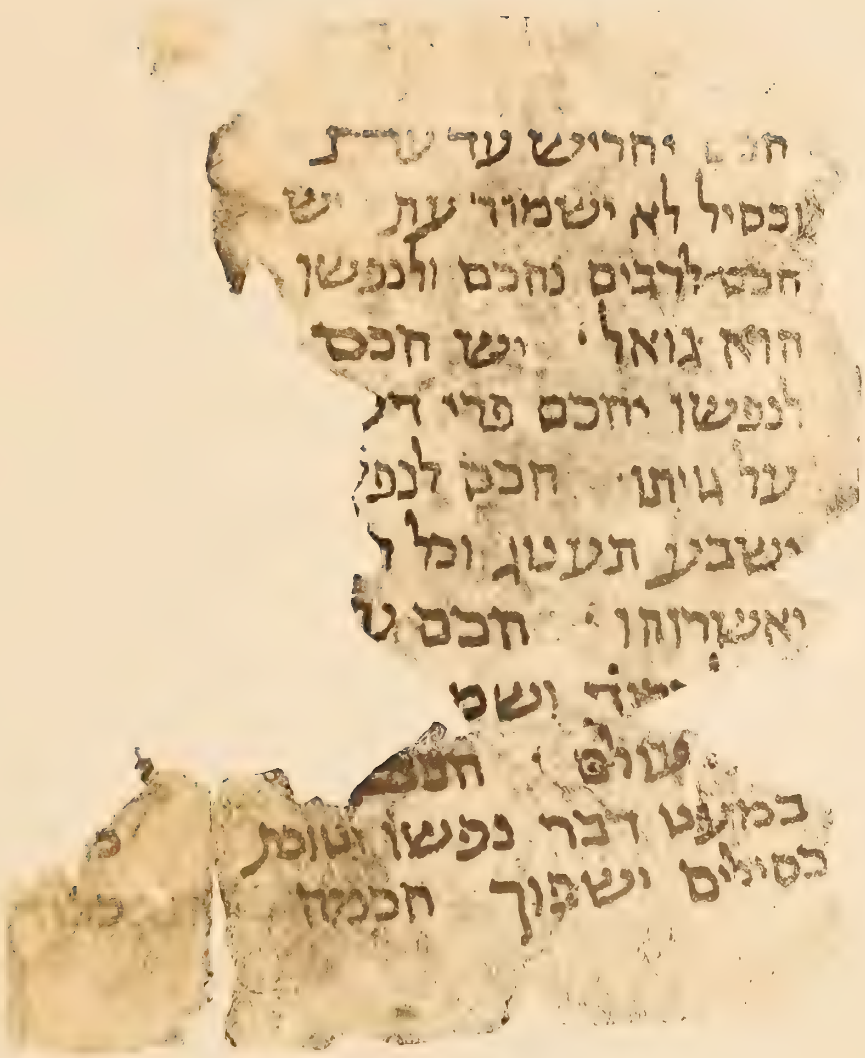

אם אין לך חיל להשבית …
מאד מאד השפל גאוה כי …
…תקות אנוש לרמה · …
…עבד עובד אמת …
…תן נפשו · עבד מש…
אהוב כנפש אל תמנע ממט
חופשי · בנים לך יסר…
אותם ושא להם בנעוריו …
בנות · לך נצור שאר…
…תאיר להם פנים · הוצ…
… ויצא עסק ואל …
נבון זברה · אל …

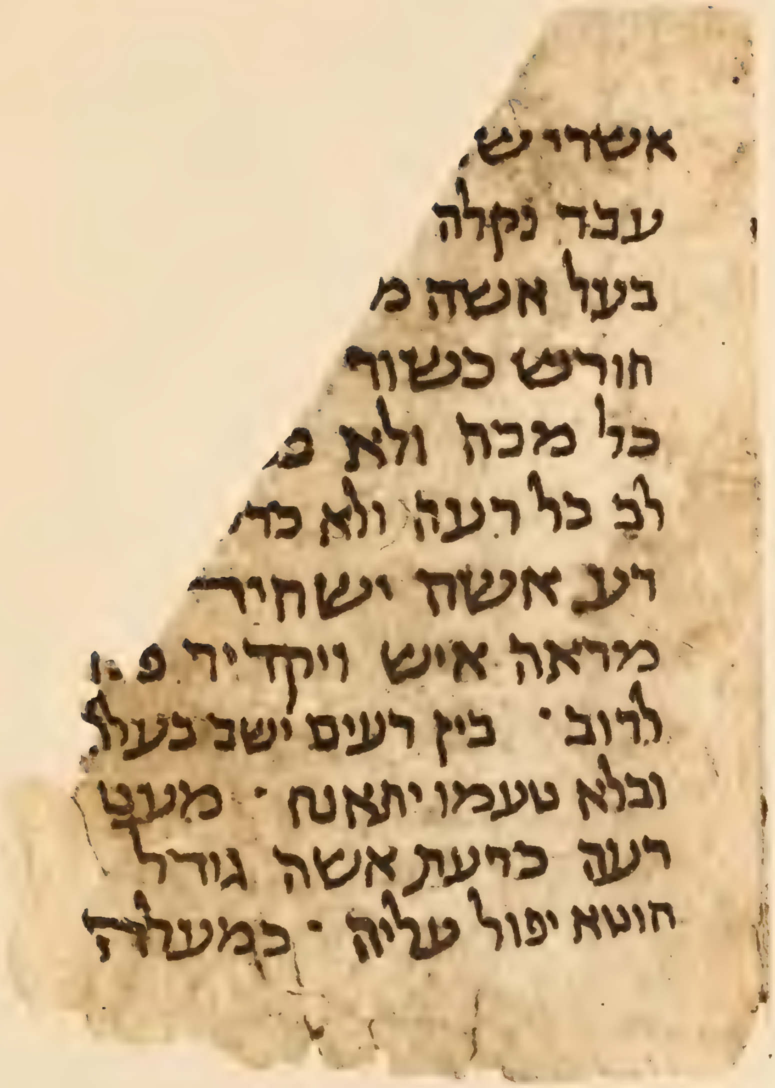
MS. C. Ecclus. vii, 6b, 17, 20, 21, 23–25

שוא · אל תשמח אל שמץ
תענוג אשר פי שנים רישו
אל תהי זולל וסובא ומאו
אין בכים · פועל זארת
עשיר ובוזה מעטים
ירעד : יין ונשים
יזו לב ונפשו עזה
שחית בעליה : יש
ש ונתגשר
נמאס ברים
יש מחריש מאין מענה
יש מחריש כי ראה עת

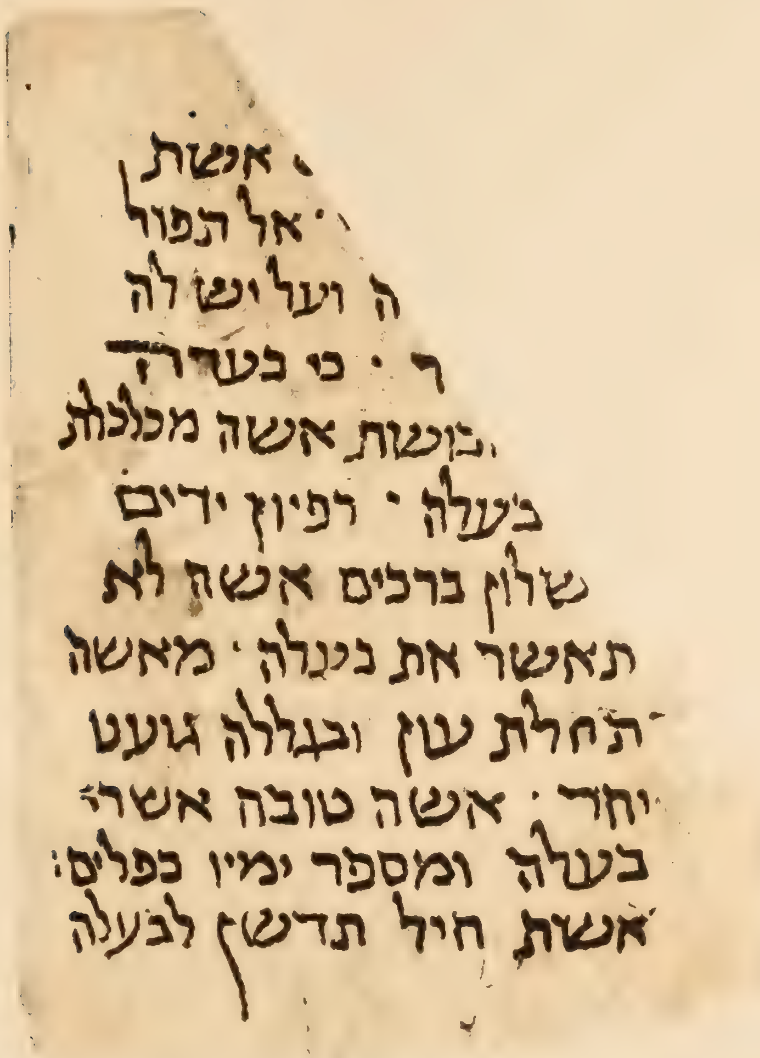
MS. C. Ecclus. xviii, 31[b] — xix, 3[b]; xx, 5, 6

חכם יחריש עד עת
וכסיל לא ישמור עת
חכם לרבים נחכם ולנפשו
הוא גואל יש חכם
לנפשו יחכם פרי
על גויתו חכם לנפ
ישבע תענוג וכל
יאשרוהו חכם
ושם
עולם חכם
במעט דבר נפשו
כסילים ישפוך חכמה

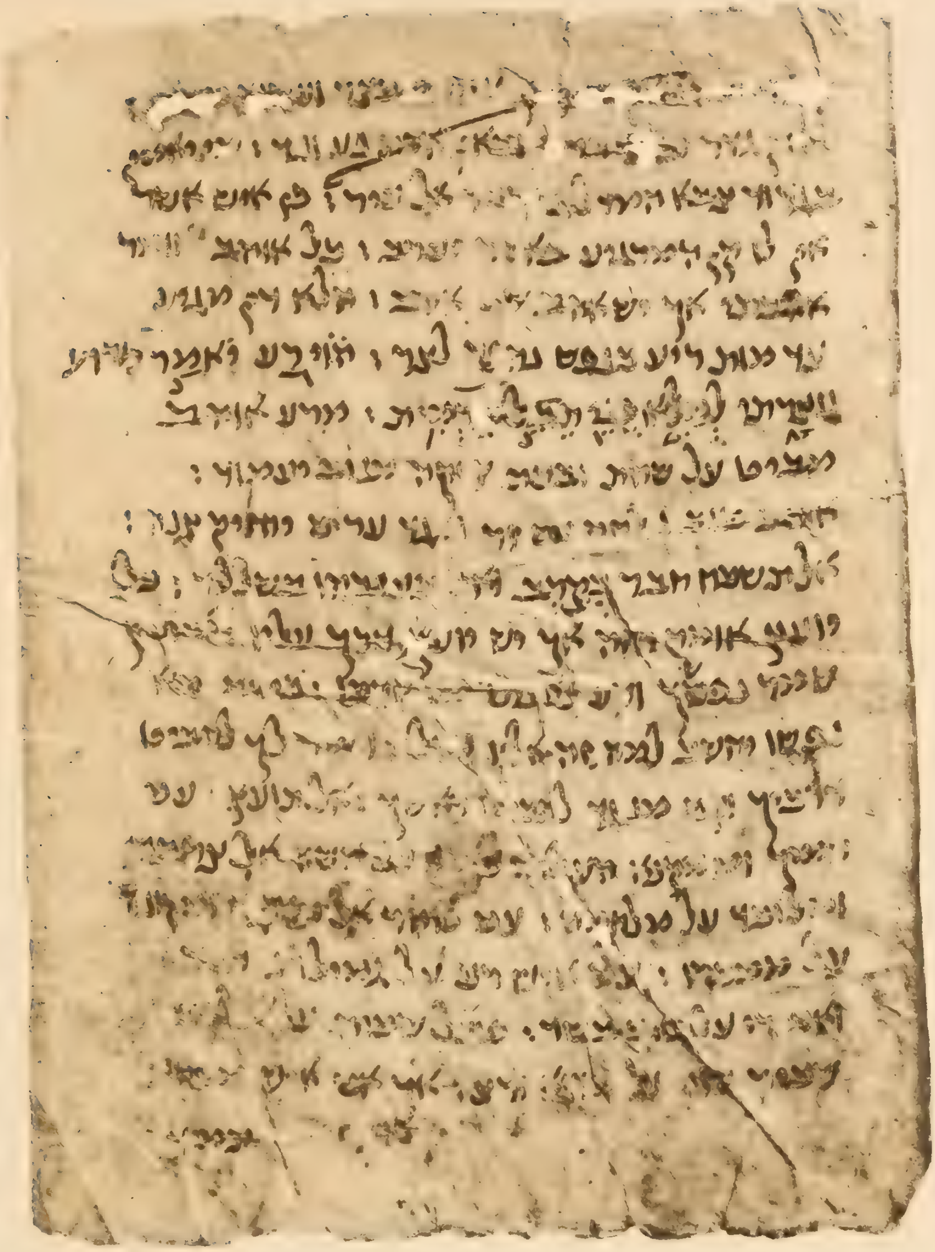
MS. C. Ecclus. xx, 7; xxxvii, 19, 22, 24, 26; xx, 13

אשרי ש
עבד נקלה
בעל אשה מ
חורש כשור
כל מכה ולא פ
לב כל רעה ולא כר
רע אשה ישחיר
מראה איש ויקדיר פ ו
לדוב · בין רעים ישב בעל
ובלא טעמו יתאנח · מעט
רעה כרעת אשה גורל
חוטא יפול עליה · כמעלה

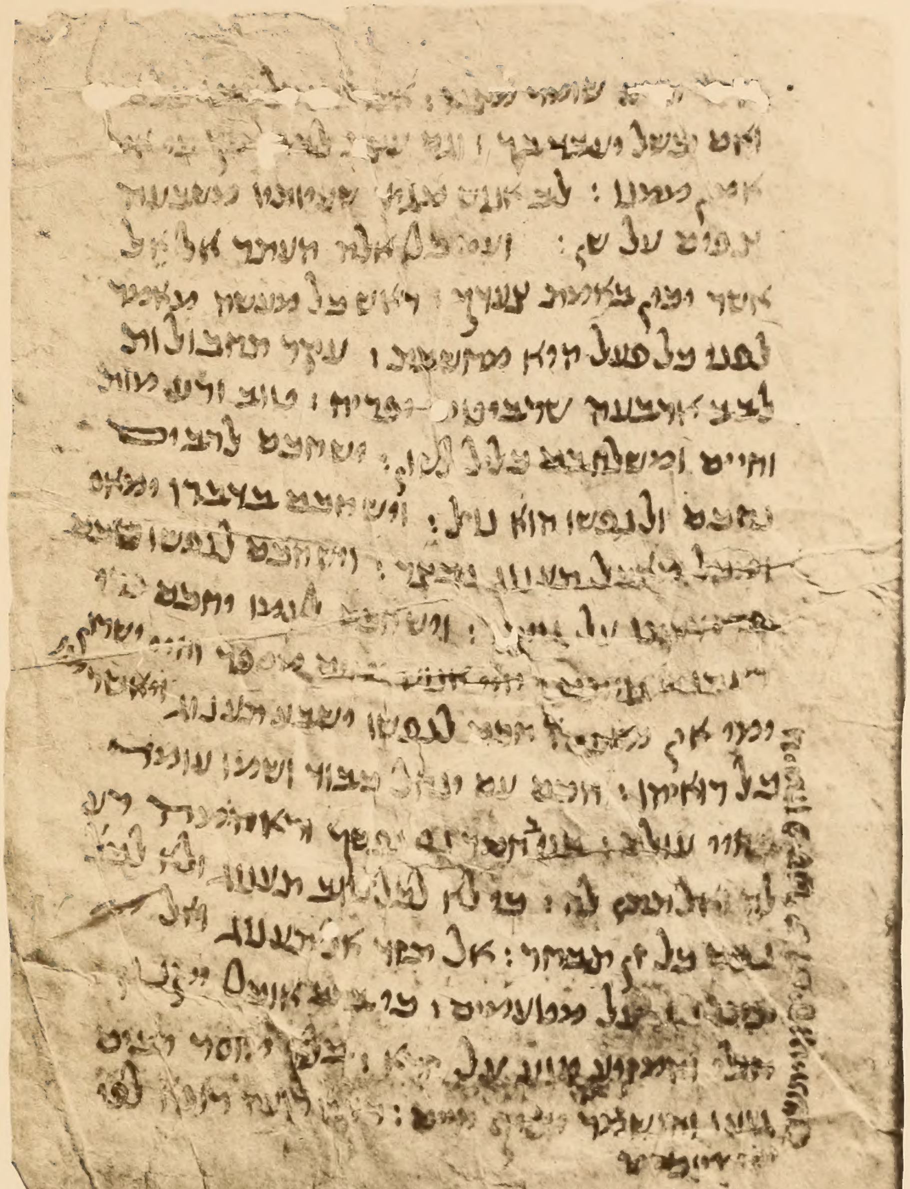
MS. C. Ecclus. xxv, 8, 13, 17—20a

MS. C. Ecclus. xxv, 20[b]—24; xxvi, 1, 2[a]

MS. D. Ecclus. xxxvi, 29—xxxvii, 12[a]

MS. D. Ecclus. xxxvii, 12[b]—xxxviii, 1[a]